

MAHARAHUPATHY
 P. U. V. SWAMINATHA MEN LIBRARY
 TIRUVANMIYUR
 எவ்வாறு 41

ஸ்ரீ 7 பாநாநுர்பேரில்

14692

முத்துத்தாண்டவர்

பாடியருளிய கீர்த்தவமும் (606);

மேதமும்; விட்டுப்போயிருந்த சிலகீர்த்தனங்களும், (14692)
 அருள்செய்து கொடுத்திருக்கின்றன.
 சபாபதி முத்துத்தாண்டவர்

இவை

மதுரை முதலாண்டவர்

இரா. ம. குருசாமிக்கோனாவர்கள்

விருப்பதவினையு

புருங்கிமாநகரம்

வேம்பு முத்துத்தாண்டவர்கள் குமாரர்

நமசிவாய முதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னை சூளை

நிரஞ்சன விலாச அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1917

88, அவதானம் பாய்ப்பையர்வீதி

சென்னை, சூளை.

உ

சிவமயம்

முத் துத்தரண்டவர் சரித்திரம்.

சோசுருக விரி திகழ மீசாநாட்டில் அடிபாங்குநாசெய்யும் பொருட்டு பாமசிவக இருக்கோரில் போனெழுந்தருளியிருந்த ஹதலங்களுள் ஒன்றாகியிருந்தாங்குமந்தசுவாமியுள்ளிருப்பவகாரஞ்செய்துஞ்ஞானப்பாலுண்டருளிமமரமேகூதகிரமாகியபீரநாயகியில் வீற்றிருக்கின்றதே ஸ்ரீபாநாகுயசசெய்தகொண்டெய்யும்பேர அபெரற குல்க்கிறேன்முனற்காண பவகன்கிற பீரபெரறஞ்சிவகேசததுண்டவாங்குயநுண்டிவ முன்கிண்கிறு காலகியாகி கொண்டு சம்பவிகா அங்குந்தவகளுகூடங்குநிரிபகாசீபகொழில் கற்றுச் சொன்னவசம் செய்வமுகால் கற்றுநல்லவகளுகூடபீரப் பிரமபுரீசையுந் திருநிலைகாபகிலையுந் போனியபயமயும் பப பகதியுடைய கலிகம் மெய்யகூட பறையவாளில் அந்த சிவமயத் தொண்டு செய்கின்றவனாய்சொலிவகது ஸிவநாடகோததனம் பாடிக்கொண்டிருந்த ஒரு சிவீட்டாசுரபோயஅககேசாதகிர ததைகேசேடசெய்தாண்டிநுபாப ஆவாயறநகாசுக்ருமவிவசுற மதகாருக்கும் அங்குயாக்கிய நினை உல அயன விட்டுசுதுப்போ கிறது சம்பவிகிலையால் அபரிடாபிவ உலுபுறறுவதுகாணசெய யமவிருத்தாபா அபபபுரிருக்ககிலுந்ருவமிக்கவுமனவுருத தமடைந்து சிவாலதகிறீபாபச சுவாபிரையும் அமமைமையும் த ரிசிததுக கோதகிர பணங்கிலசாண்டிருந்துபிரிசிறுலசீரததை கிளைப்புண்டாகுந் கோதததுடனவாானகிடங்குக்குளே பாயப்படுத துக்கொண்டு சிவததியானகதுடனை நிததினா செய்குசிட்டாஅ து அந்தக்கோரில் ஸ்தானிகருக்குத தெரியாமையால் அந்தகஜாம மானவுடன கோயிறிருக்காபிட்டுகொண்டுபோய்கிட்டாகள.

அனாகள போய்கிட்டாபின் சற்றுக்கேததிறகெல்லாம் நித்தி காரீங்குள் எழுந்து மெய்யபிரிசிறு லும் பசிபுணியினுள் வருந்தி ததோணியப்பயததேதாதகிரஞ்செய்தவர் உயிருக்குயிரா செய்கு மநிறைந்திருக்கும் பாயசிவா அனபனதுகருத்தகதைகிறுவுங் கொண்டு தமமிட்டாபகத துடைபவளைபாராததருள், அந்தகருநி

முதலுத்தாண்டவர் சரித்திரம்

ப்பையுணர்ந்துகொண்டு சகல வுயிரகளை யும்பெற்றவளாகிய உடைய வளங்களுபகூறது அந்தரோராய்விடிய நந்தநந்தநடையபுதுவ யதுள்ள குமாரத்திபையிடையவரதுவிசய மயங்கிறவரைப்பார்த்து நீயேன இப் புவிசனப்படுகிறபென

தாமே நான் தூர்வாஎன்னபார நமசாஸீகேனே கொலையாகநா மவியாதிசம்பவிகச அசனைய நுகதபாடுகிறது எனநி வறுமைகே ரென்பகென்று கேரிட்டதனலுர வநுகதுகின்றேனென்று சொன னார், அதைகேகெட்டு நீ விசனப்பட்டு மனம் பர-உனக்குச சமாவிகதி நுகிற வியாதியும வறுமையும நீவெ நீயொ ளாசிய மடைவதற நகா னமுநு உபாயந சொல்லுகின்றே ந, ஆனலியிடைய உனக்கு புகதப சியுண்டாயிருப்பதுபோதகா நுகிறதறது அந்நப பதிர அனனய்கொ டிக்கிறேன சரப்பிட்டு நுகையில அனபயபட்டதையுடனொடுக கவாங்கிப்புகித்துப் புகிராகவதுடன்னைகாபேயுந சவியாநீ வகாக க்வகையெதுவோ அதனைச சொல்லவே நாயினெனகே நயில நந்த ளகுமாரசகிபோல வந்திருந் தம பாவதிபா நீ சிசுபாபாதிறதப போய்ச் சபாநாதரைபாடினா இந்நகப்பாடு நீ வக்செளக்கிபமடைய லாம இதுதான் உபாயமென்று சொல்ல

எனக்குப்பாட கெதரியா நகாஎன்னென நறு பா லீவெனென்று சொன்னார், நீ அதைகறிந்நபேசுந் திப ந உபதிலை சிறசபைக கெதிரிலின்று தரிசிக நரப்பாது அளவுகநிச சதிற நவநிறுக்குந திருக்கூட்டதகாராலேன நனசொல உண்டாக்ந்ந அந்தசொ லீல முதலாக வைத்துக்கொ ண்டி பாடகதொட க லுலை பபாநாத கிறு பையினுலேபாடவாகதுண்டபொ நவசாலிலைமையவாஒருநீதா தியாகமறைநதுவிடாள் அப்பாடிபறைநதுகூட்டவே அசசமுபிருநத துயரமுங்கொண்டுஎனஞாபாததிலே நுகநகா துமாதிறியெனறேநி னைதநிருந்தேனே, உலோகமாதாவாகிப்பாரபதியாவென நுதெநிநது க்கொள்ளாதபாவியானேனே இவ்வளவெல்லாங்கூட்டனையிட்டருளி யளனதாய் தனனுடைய உண்மையைகெதிரிவித்துநனக்குக்கேரிட் ருக்கிறியா தியையுரிப்போதே திரகதுலிட லாகாகிசுதமபரகதுக குபோகும்படி கட்டளைவிட்டருள வேண்டி நான் ஆனலதிறுவுளப்பா வ கெப் பீடியே அதுயாராலநிபகநககது ஒருவா நாமஅநியததககத ல்வென நு எண்ணிக்கொண்டி அது மதவகிகதிரைசெய்யாமலதநு லிலையாகிசநகிக்கெதிரிலவநதுகே நாதிரஞ செயதுக்கொண்டிருந தார, அப்படியிருக்கையி னுதயகாலமாக தாலஸதானிகா முதலானவ

பாகள் போய்த்திருக்காப்புநீக்கி உள்ளே சென்று அம்மையாசந்நிதியில் நிற்பவரை நோக்கிச் சமீபத்தில் வந்து வீழ்ந்தேனப்படி வந்தாய் உன்னை உன் வீட்டார் தேடுகின்றார்கள் யென்று வினவ தான் வந்ததும் தனக்குக்கிடைத்த கன்மையையுஞ்சொல்ல அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள் வீட்டி வீருந்தவட்டை பவரிடத்திலிருப்பதைத் தண்டது மன்றி அவர் முகத்தில் ஒரு தேயு களை வகியிருப்பதையு ம்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அன்றுமுதல் முன்போல் காண்டவனென்று அழைக்க மனம் இல்லவாவல் முத்துத்தாண்டவனென்று உபசாரமாக அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அப்பால் திருநிலைபாடி உக்காய்ப்படி பொழுது விடிந்தவுடனே புறப்படச் செலும்பாத திற்குப்போனா அப்படி போனவர் தலைநிலைமையைக்கண்டார் தந்திரத்தில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிசெய்து தேவதாரத்திஞ்செய்து உள்ளே போய் வீதிப்பிரகங்களைஞ்செய்து தில்லையுமவாயிரலர்வாசஞ்செய்யும் விதியையும் பணங்கி ஆலயத்திற் கூட்டென்று கவகங்கையில் ஸ்தானஞ்செய்து வித்தியா னுஷ்டான விதிகளை முடித்துக்கொண்டு ஈரவருடவுடன் பசன்று சர்ப்பிதானத்தில் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து எழுந்தது விதிதது அணிநம்பிரித்தியால் மனமுருகிப் புளகமடைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகும்படி பாசவப் பட்டு நிற்கையில் நடேசமூர்த்தியின் நிருவருமாஸ்தரிசத்திற்குவந்திருப்பவர்களில் ஒருவர்க்குண்டாக அதனைப்பல்லவியாகவைத்துக் கொண்டு ஒருநீர்த்தனப்பாடித் தேவதாரஞ்செய்தார்.

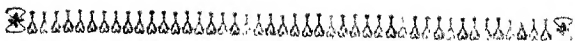
அதாவது (பூலோககயிலாசகரி சிதம்பரம்) என்று தேவதாரஞ்செய்வதைக் கேட்டருளிச்சபாபாதா திருவள்ளு நிற்குகின்றது அவருக்கிருந்த விவாதிபெல்லாம் நீங்கும்படி கடாட்சித்து ஸ்ரீது பொன்பணம்பஞ்சாஷ்டாப்படியின் மேல்வைத்து எடுத்துக்கொள்ளும்படி கடடையிட்டருளினார் தக்கட்டையையெழுக்க அஞ்சபணத்தையெடுத்துக்கொண்டு தமக்குநேரிட்டிருந்த தீரப்பிணி திரும்படி ஆனந்தநடேசமூர்த்தி கடாட்சித்தருளிய திருவருளின் பெருமையை எண்ணியெண்ணிக் களிப்படைந்தபின்பும் பல்லவ அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து தேவதாரஞ்செய்தபிரியா விடைபெற்றுக் கொண்டு சீர்காழிக்குப்போய் அன்றுமுதல் தினந்தோறும் சபைக்குவந்து அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசித்து அங்கிடத்தில் என்னசெய்தம்முடைய செவிக்குக்கேள்வியாகின்றதோ அதையேயல்லவியாகவைத்துக்கொண்டுநீர்த்தனமாவது பதமாவது பாடிச்சிதம்பரேஸ்வர்கடடையிட்டருள்கின்ற பணமும்பெற்றுக்கொள்ளுகின்

றவர், ஒருநாள் கிழிசையாகெதிரிலவந்து நிற்கும்போது சபாநாதர் கட்டளை யிடுவ லங்குத்தரிசின்கின்றதொண்டர்கள் யாதொன்றும்பே சாமலிருந்தாகன, அப்போது (பேகாதேதெஞ்சேயென்று) ஒருகீர் த்தனம்படிக்கட்டளைப்பொரமயஞ்சாட்சரப்படியிலதைத்தபண ததைப்பெற்றுக்கொண்கிளர்க்காழிங்குச்சென்றழர்இவ்வாறுநடனுவ ருசையில் ஒருநாள்பழையடி சீர்ப்பிரிவிநுகு புறப்பட்டுச்சிதம்ப ம்பாதரிசுநததுக்கு அருகையில் கொள்ளிடமென்னுந்நதியில் அதி கப்பிரவகம் ஒருநாளுமே போகக்கூட ராமயாகுகிருக்கவே சபாநாத ளைதரிசிப்பதற் கில்லை யெனனுந் எனகங்கொண்கொள்ளிடக்க ரைமேல்வின்று (காணாமல்வினிமேல், காலங்கழித்தேனையென்று) ஒரு கீர்த்தனம்பாடியுநர் அத்தகோருதனத்தைக்கட்டருவிச்சபாநாதர் திருவுளத்திறநி நுயலகநதுசெ வாகம்என்கங்கட்டளைபிட்டருள னந்தகநிணாய்கூடது வருபவாபனங்கலிப்பினால் தரிசனஞ் செய் வேனெனவென்றுஒரு கோதகையாடியுநர் அபுகுதசையிலவந்து ச ப்பேசுண்டகண்டபுடன (கண்டபின் கண்டபுவிநத்தெனென்று) ஒருகீர் த்தனம்பாடியுநர் அதன்பின்பு ஒருநாள் மருமபோது மார்க்கத்தில்த ம்மைசசா ளர்க்கீண்ட அகறகு (அருமருகதென்கிற ஒருகீர்த்தனம் பாடியுநர் பாடியவுடன் விஷமிசங்கற்று, இவ்வாறு சபாநாதாபெரில் அநேகங்கீர்த்தனங்களுந் பதங்களும்பாடித தோததிரஞ் செ்பது கொண்டிருநது உடக்கூடாதுகருபாயினால் அநேகமகத்துவம்விளங் கப்பெற்றுக்கூட சுகவளி ப்மபணிச்சகாசகாபேரெனக்குத்தரவல்லா போவாநியோச) எனவிறுந் கதனம்பு, மெப்போது கிழிசையில் ஒரு றோகியுண்டாந் அகமேசுதியில் எத்தொந்துடன கலந்துவிட்டார் .

சபாநாதர் துணை .

முத்துத்தாண்டவர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

வி.

சிவமயம்.

சபாநாதர்பேரில்.

முத்துத்தாண் வர் பாடியருளிய

கீர்த்தனம்-பதம்-இவைகளின்-ஆநராதி.

கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.
ஹரஹாசிவ	௩௨	கண்டாரயோ	௪௫	தெருவில்	௩௨
அப்படி	௪௬	கலந்துகொ	௪௬	தேடித்திரி	௪௫
அம்பர	௪௩	சனனிலுமற	௪௩	தேடினொ	௪௩
அம்பலவாணர்	௨௨	கனவுகண்	௨௨	தேடினொ	௩௭
அருமருந்	௩௬	காணமுதநி	௩௬	நடனாபரண	௩௨
அவனேதேவ	௩௩	காணபலிந்	௩௩	நடிப்பவ	௨௯
அழைத்துவா	௪௮	நாணமல்லீ	௨௯	நாணமுழு	௨௩
ஆசைநீரவே	௪௮	செட்டிந்	௪௬	நாணவலி	௩௮
ஆடிக்கொண்	௪௮	சந்தமுதம்	௪௩	நிரந்தனசெய்	௨௮
ஆடியபாதா	௩௯	சபையில்	௩௩	நிரந்தயிடுந்	௩௯
ஆடியவேடி	௨௯	சமீபரசவ	௩௯	நினைந்துந்	௩௩
ஆடினதெப்ப	௩௮	சரசமிப்படி	௩௮	நினைந்துந்	௩௩
ஆட்டிக்காலை	௨௬	சாமிசரச	௨௨	நேசநீன	௩௩
ஆராரா	௨௨	சிதம்பரமே	௩௮	நாடிநாடி	௩௩
ஆந்தத்	௨௮	சித்தரின	௩௮	நாடிநாடி	௩௩
இனிசுமக	௪௬	சிவசிதம்பர	௪௬	நாடிநாடி	௩௩
இன்னம்பிற	௪௬	சிவந்தமதத	௩௩	நாடிநாடி	௩௩
சசனே	௩௩	சிவனைபற	௩௩	நாடிநாடி	௩௩
உனைநம்பி	௩௬	சிந்தைப	௩௩	நாடிநாடி	௩௩
உன்பாத	௩௩	கந்தமருந்	௩௩	நாடிநாடி	௩௩
எத்தனைத்த	௩௬	சேவிக்கவேண்	௩௬	நாடிநாடி	௩௩
உன்னையென	௩௬	சொல்லவாரா	௩௬	நாடிநாடி	௩௩
என்றுசென	௩௬	தனித்திருந்	௩௬	நாடிநாடி	௩௩
ஏசல்	௪௬	தீர்த்தமுதன்	௩௬	நாடிநாடி	௩௩
ஏனோவம்	௩௩	துக்கியபாத	௩௩	நாடிநாடி	௩௩
ஐயனேகட	௨௩	தெண்டனித்	௩௩	நாடிநாடி	௩௩
கண்டபின்	௩௩	தெரிசனஞ்	௩௩	நாடிநாடி	௩௩
கண்டவர்வி	௪௮	தெரிசனஞ்	௩௩	நாடிநாடி	௩௩

அகராதி முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

சிதம்பரம்

சபாநாதர்பேரில்.

பாடியருளிய

முத்துத்தாண்டவர்கீர்த்தனம்

கீர்த்தனம்—இ-ம்—கலியாணி—ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பூலோககயிலாசகிரிசிதம்பரமல்லாற் புவனத்திலேறுமுண்டோ

அறுபல்லவி.

சாலோகசாமீபசாளுபசாயுச்சிய சபைவாணராகந்தத்
தாண்டவம்புரிவதாற் (பூலோககயி)

சரணங்கள்.

- க. நாலுமஹமேருவெண்ணும் நாலுகோபுரனிலையும் - நவரத்தனம
ணிகளாலொளிசிக்ரமதில்களும் மேலுலகையளவிநிதற்போலு
யர்ந்தேவையில் விரித்தகர்பத்திரல்களும்
காலுலவுமாயிரக்கான்மணிமண்டபமும்-நவ-கங்கையிநிறைந்த
சிவகங்கையின்விலாசமும் ஆலிலையின்மாலு மயனாலுமறியா
தபேரம்பலமேவுவோர்க் கற்புதம்புரிதலாற் (பூலோககயி)
- உ. வேதமுதலெனுமுலநாதர்தூதியுமேரு-விலங்கியார் சிவகாமவல்
லியார்கோயிலும்மாதவர் விண்ணவர்முனிவர்தபோதனர் வித்
தியாதரர் மானிகைகள்ஞானிகைகளும்
ஏதமொருசற்றறுமனுக்காதகட்டளைசளுமிரவிபோலிலங்குகின்ற
விந்தாவிமானங்களுங் நாதனுற்றேகண்ட பூதலத்தோரெல்லா
ங்காணநூருயிரங் கணவேண்டுமென்கையாற் (பூலோககயி)

௩. மேவார்பொழியுந் தில்லைமூவாயிரம்புனிதர்வீதியுஞ்சைவர்திரு
வீதிமடங்களுந் தாவாதபசிதவிர வாவானென்னுஞ்சத்ராசலை
யும்பலசோலையும்

பூவானிகளும்வயலு மோவாமலேபெருகு பொன்னிந்தியுந்தெ
ருவும் மன்னியவளங்கண்டுதேவாரமூவாமுதற் பாவாணரனை
வருஞ் சிவஸ்தலத்தினிலதிசுந்தில்லைவனரென்கையாற்(பூலேச)

சீர்த்தனம்-இ-ம்-தல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுமையா-சிதம்பரம்-சேவிக்கவேண்டுமையா

அநுபல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுந்
தேவாதிதேவன்

சிதம்பரமூர்த்தியாந்
திருச்சுந்நிதிகண்டு(சே)

சுரணங்கள்.

௧. காராணமாழுதத் தைந்துகரத்தாணை கற்பகராயனை முக்குறு
ணியாணைச் சீரார்புலியிர்ப்பதிடெலை வாசல்வான் தேவச்சிறை
மீட்குஞ்சேவற்கொடியாணை (சேவிக்க)

௨. சிந்தாரமாள சிவகங்கைகழிந்மூழ்கிச் சிவகாமிசந்நிதிமுனபாக
வேவந்த பாங்காகவே பிரதட்சணமுஞ்செய்துபத்தர்சுள்கித்
தர்கள்பணிவிடையோர்தொழித் (சேவிக்க)

௩. சிட்டர்பரவுந் திருமூலத்தாணைச் சிற்றம்பலமென்னும் பேரம்
பலத்தாணை அட்டதிக்கும்புக மும்பலலாணை ஆண்டவனைத்
தில்லைத்தாண்டவமுயனைத் (சேவிக்க)

௪. நல்லதிருவிழாவானித்திருத்தேரும் நாடெங்குமேபுகழ்நற்கோ
புரநான்குந் தில்லைமூவாயிரவர் வளர்வீதியுந் திருமஞ்சனமு
மார்கழிதரிசனமுஞ் (சேவிக்க)

சீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னபெருஸ்தல மின்னமொருகோயி
லின்னமொருதெய்வ மிப்படியுண்டோ

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலத்தினிற்
பேற்றுஞ்சிதம்பரர்

பூமலராயன்
பொற்பதமேயல்லல்(இன்ன)

௧. காசிகமுகஞ்ஞன்றங் களாஸநிரிகச்சிகமலாயந்திருவண்ணாமலைபு
றை ரகசியமானதெய்வங்கட்கொடுக்கமுமநடனமுமிங்கீதளளி
னமுமிங்கே (இன்னமொ)
௨. பாஸன்சந்திரசூரியர்மண்டலம்-பாரித்திரன்பதி ம்றியமண்டல
ம் பூலோகத்திற்குக் கைலாசம் வைகுந்தம்பிரமமண்டலத்துப்
புணையுமிங்கே (இன்னமொ(௩)
௩. கரிசந்திரிணி எள் பறந்து போஞ்சிவகங்கையின் முத்திற் சனகச
பைவந்து தெரிசித்தளவினிற்றேவனுமாவன் தெரிசித்தவரைக்
கண்டாற்றேவனுமாவன் இன்னமொ (௩)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தல்யாணி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

தீர்த்தமுதல்முர்த்தியுந்தலிசேஷபெங்கள்சிவசிதம்பரத்திரமறனை
அரபல்லவி

கீர்த்தனஞ்செய்ய பொருண்முனறுமொன்றென்று

சேண்டமேபோதிவதாமமபகருமாநகபால (தீர்த்த)

சரணங்கள்.

௧. தெரிசித்தபோது கசிமலென்னுளுஞ்ஞெனத் தமயாக் கிபங்க
ஞண்டாம்-பரிசித்தபோது குறிஞ்ஞெனநிடங்கித் தம்பதமயி
ழிபோனுகலாம்உருசிகுத் தவீபுரணபாவுட்கொள்ளிலுறத்
திரன்பதவிபெறலாம்வருசிப்பராணாதத் தாத்கமநிலாடவேவ
ஹேசரனுமேயாகலாம் (தீர்த்த)
௨. கல்லுமுதன்மணல்களுஞ்ஞென்கருநிலிங்கபெனக்கருதும்வேத
ங்களெல்லாந்திலைதனி லுண்டானதுளப்படியினீ ரெல்லாஞ்சி
வ்வங்கையென்றுசொல்லலாம். தில்லை மாற்புகழரியகூபங்களா
னந்தகூபமென்றேபகரலாம்-வல்லநடராஜர்பதங் காணாமலை
தலத்திலவசித்தவருமுததிபெறலாம். (தீர்த்த)
௩. சிந்தைதமிழ்சம்பத்தர் தரிசிக்கயாவருஞ்சிவசுருபரணகிரமும்
நந்திமுதலிந் திராமுவாயிரப்புனிதரும்காரதருகதொழுதேத்த
வேவந்துதெரிசித்தவர்க் துரமுதபேரின்பவாழ்வுதருகின்றபத
மும்குதமுருகோதைசிவகாமிபங்கிகடமிடுகடவுளாருள்வடிவா
னையால் (தீர்த்த) (ச

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சிற்சபைதனிலே கண்டுகொண்டேனென்றும்

அநுபல்லவி.

அற்புதக்கூத்தனைநாடி அவனைபெறுஞ்சேடி (சிற்ச)

சரணங்கள்.

க. வைவந்தநுசிவகாமிமாலைகொன்றை-மாலையெனவணிந்தானை
மாந்தர்க்குமுன்னாலையெய்யும்மாள்வாசனையின்மேலேகடற்றி
ரையெனவவருமபிறவிநீருமவகையாலே (சிற்ச)

உ. அடியவர்க்கருள்புரிசுவானைப்பண்டு அரிபூசை-வந்துடன் ச
ககரமழித்தேகானைத்-துடியிடையாள் மலைமகன்பங்கானை அ
ன்பாப்ததொழு வற்குககதிகொடுக்குத் தூசுவெளியானை (சிற்)

ங. தேவர்வான்கோணபன்மாலாதிசுழ் மெய்க்கைகிழமுழவாசிரவ
ரில் நானொருவனென்றநீதிமுயர்பாடற்கருளானை-வந்துமுவுல
குந்தொழுததிலைத்தனிநடனஞ்செய்சோதி (சிற்ச)

ச. முனிவர்புரிதவமகிழந்தேயன்று யின்பமுடிவிலா-லருளளித்த
முதலே நாவென்றுதனியே-நீயரிதியெனவின்னுநின்றசாட்சி
யைக்கண்ணுற் கணசகையாருக்கென்று (சிற்ச) (ந)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆகிதானம்.

பல்லவி.

நடனங்கண்டபோதேயென்றன் சடலஞ்செய் பாக்கியமையா

அநுபல்லவி.

விடமணிந்தமண்டாமன்றுண் மேவுமம்பல வாணவுன் நடன

சரணங்கள்.

க. அரியயனுத்தேடிக்காணவுருவாய்நின்றாரண-மரு மலர்ப்பச்
சிலைகொண்டுருகுமன்பாசித்தையொன்று நடன

உ. அன்னைதந்தைநீயெயென்றேயுன்னையமிகநம்பினென் என்னை
யேநீகாக்கவேண்டுஞ்சொன்னசபைநடராஜா நடன

ங. பதஞ்சலியாக்கிரமபாதரி தயம்புதுத் தாண்டவனைநிதம்பிரி
பாச் சிவகாமிகேசனேசிதம்பரேசனை நடன (ங)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நசனே-கோடிஞரியப்பரகாசனே சனகசபை

அநுபல்லவி.

வாசனே-யானந்தநடராஜனே

நசனே

சரணங்கள்.

- க. அறியேனெஞ்சினேசமபிரியேன வருங்கருமங்குறியேனறி
வில்லாதசிரியேனென்னையாளாய்
- உ. நினையேனுனை வேழம்புனையன் சிவகங்கையி - நினையேன்
கொடியதினையேனுய்யவேயாளாய்
- ந. துதியென்வணங்கா வஞ்சமதியேனென்றாலுஞ் சபாபதியே
கம்பினேன்சிவகதியேதந்தென்னையாளாய் நசனே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

அம்பரசிதம்பரபரம்பரசநாந்தவடிகண்மறவாதருளுநுதினமும்

அநுபல்லவி.

செம்பொன்மலைச்சிலைவளைத்த திவ்யபரமானந்தசம்போ

சிவசங்கர ஸ்ரீதாண்டவ நடேசா

அம்பர

சரணங்கள்.

- க. கங்கைமதியரவக்காதிற் குழையபைபச் - செங்கைமழுத்துடி
யசையச் சைவசடைபசையப்பொங்குபுரியசையப்பொற்பாத
சிலம்பசைய மங்கைசிவகாமவல்லி மகிழநடம்புரியும் அம்பர
- உ. நின்மலநிராலம்ப நிற்குணநிரஞ்சன - சிம்மமயானந்தபர சி
த்குணசொருபா - வன்மலக் கோணீக்கியருள் வரியுறவேயெ
னது புன்மையரவுமைக்காணப்பொதுவினடம்புரியும் அம்பர
- ந. துங்கமறையாகமங்கள் சொன்னவிதிவழுவாமற்சிக்காரமாமெ
ங்கள்செய்துதினந்தினமு - மங்காதீறுபுணவைதிகழுவாயிரர்
நங்கோனென்றேபரவாருமநடம்புரியும் அம்பர

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்தவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நீதயவாயென்னையாளாயிரு-மாதவர்பாடுகங்காளா

அநுபல்லவி.

தாதகிருடியதோளா உமை-காதலா குஞ்சித்தத்தாளா நீதயவா
சாணங்கள்.

க. ஒலிகடல்விடமுண்டநேயா - கீறுபுலியினதளுடைய துயாமெ
லியுமடியவர்கையா பதஞ்சலிபுலியணிநடரையா நீதய

உ. காலனைவதைசெய்தகாலா புலிப்பாலனையாண்டகபாலாவேல
னைத்தருமனுடலா ஐந்துகோலனைவென்றதிரிகுலா நீதய

ங. மூலப்பரவியவினோதா திருநாவலூரன்வினோதா-யாயுரும்நம்
பினபாதாமகாதேவா கனகசபைநாதா நீதய (க)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

உன்னைநம்மினேனையாசாணம் நாகம்

அநுபல்லவி.

புனைசம்பேநடராயா புலியூர்வாழ்சா உன்னை

சாணங்கள்.

க. இருவர்தம்மிசைகொண்டகாதாதித்தியெனரின்று நடஞ்செய்
யுமிங்கிதப்பொற்பாதா-திருநாவலூரன்வினோதா தில்லைச்சிவ
காமி யொருபாகா சிதம்பரநாதா உன்னை

ங. மழுவிடைதரிக்கின்றதையா கொன்றைமலர்வாலைபுனைகின்றவ
டிசுடர்மெய்யாளமுபுனிதுதிக்கின்றதுய்யா அன்பரிடமாயிருந்தி
ன்பமுடனானமையா உன்னை

உ. நெடியமாலையன் தேடிக்காணாதெங்கும் ரிறைந்தா வெலும்பெ
ல்லாமணிந்திடுமூணு அடியவர்தொழுந்தமிழ்வாணதில்லையம்
பதிரடராஜா அம்பலவாண உன்னை (ங)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

என்னையெனக்குத்தெரியச்சொல்லாய் தில்லைபொன்னம்பலத்தாசே

அநுபல்லவி.

தன்னையறியுமறிவதுநீ சற்றுநதப்பவொண்ணுதிப்போ

சாமிசமயம்

என்னை

சாணங்கள்.

க. பூதமுநானல்லபொறிபுல நானல்ல ஒதுமனாதி யொருநான்கும்
நானல்லபோதக்கருவிபுறம்பல்லவுள்ளல்லவாதமுநானல்லவெ
ன்று மயங்கும்.

- உ. ஒளியல்லவிருளல்ல உடலினிறைவதல்ல வெளிகறுப்பல்லவி
ளக்கொத்ததல்ல அனியுமவஸ்தையல்ல வவஸ்தைப்பிரிவதல்ல
தெளிவுமறிவுமல்லதெரியாதல்ல (என்)
- ங. பாசமுநானல்ல பதிபாசநானல்ல பேசிலனுமல்லபெரியவுரு
வுமல்ல ஈசரிலங்க விளங்கும்பொருளல்ல கோசரமேயேகதேச
முநானல்ல (என்)
- ச. சேர்ந்துவருவதல்ல சேராதிருப்பதல்லஒர்ந்து, களிப்பதல்ல
வோராதிருப்பதல்ல போருதுவருவதல்ல சேராத்தனியுமல்ல
தீர்ந்தவுயிரேது தில்லைதேச (என்னை)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பரஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்பாதமேதுணைகிருபைசெய்யாயஞ்ச
லென்பாரெனக்கு வேறில்லைமெய்யா

அர்ப்பல்லவி

அன்பாகியம்பலததாடுபையா அனல்வடிவெனவொளிர
பனகசயனமுதலினரனுதினரினரை கனகசபேசா (உன்)

சரணங்கள்.

- க. பலதெய்வமுந்தெய்வ மெனக்குறிபேனநின்னையலதென்மனத
திலொன்றையுமறிபேன்வலதென்னவுமில்லாச்சிறியேன மரு
வியவருவினை சிருளறவுருளர மருமுலகரு மகிழந்திருநடராஜ
(உன்பாதமே)

- உ. உன்னளவினிந்தித்த மிரங்காதே வந்து சொன்னதென்றதை
பராமுகமேதோஉன்னுதலுவதெப்போவே உடல்வளைபட
வடரடல்வினைகெடவொருமடவரொழியிடும் நடனவினோதா
(உன்பாதமே)

- உ. இனியவரெவரெனக் கென்குறைதீரா யோகமினிவோரை வா
ழ்வித்தவுபகாரா தனியாய்ப்பெருப்பற்றப்புவியூராசசமிகுபுயத
லிமுபலகனெரியமனிதபதமருள் தம நயசபைநாதா (உன்பா)

கீர்த்தனம்-இ-ள்-செளராஷ்டாம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

சந்ததமுன்பாதசேவை தநதரின்மேற்கிருபையாராய்

அர்ப்பல்லவி.

செநதிருமேவும்புலியூர்வாழ் சிற்சனையுடேசகவாமி(சந்த)

சரணங்கள்.

- க. பண்சிலம்போசையளிக்கப் பாவியென்கிணையொழிக்கக்
கண்களாணந்தன்னுளிக்க கண்டென்மனதுட்களிக்கச்(சந்)
- உ. சிந்தூர்ப்போர்வையுமாடத் தேவர்களமறைபாட
ஐந்தெழுத்துருவம்நாட அணிமலர் தூவிக்கொண்டாடச்(சந்)
- உ. பங்குயத்தன்மால்காணப் பாதனேபொற்பணிபண
தங்குவில்வாகுகிநாண சம்புவேயம்பலவாண(சந்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சித்தரின்னமுண்டோ பூலோகத்திற் சித்தரின்னமுண்டோ

அறுபல்லவி.

அத்தர்தில்லைவாழு

மம்பலவாண

முனந்தத்தாண்டல

ராயரல்லாமற்(சித்)

சரணங்கள்.

- க. ஒப்பிடுவித்தைக ளெப்படியுலகத்தி லுடலேசெப்பாகவுயிரே
பந்தாக்ச் செப்பிடுவித்தைகள் வினையாடினபின்பு செப்புமில்லை
பந்து மில்லையென்றொளிக்குஞ் (சித்)
- உ. இதுஞ்சொல்லிக் கின்னரர் கிம்புநுடர்பாடவிளந்தனிமம்பிகை
கண்களிடப் பதஞ்சலிவெம்புலி யஞ்சலிபண்ணப்பதஞ்சலி
யாமற்பண்ணுஞ் (சித்த)
- ங. மாலொடுபிரமணுந் தேடரிதான மலர்ப்பதங்கண்டு வணங்கித்
தெரிசிக்கச்சாலோகசாம்ப ராரூபசாயுச்சயந்தருள் தாண்டவ
ராயனல்லாமற் (சித்தரின்ன)

கீர்த்தம்-இ-ம்-கவிசரணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

காணாமலிருந்தாலென் கலக்கந்தெளியாதே

அறுபல்லவி.

பூணாமாவணிந்த பொன்னம்பலநாதனைக்

(காண)

சரணங்கள்.

- க. திரிபுரத்தையெரித்தாணைச்செங்நை யின்மான்தரித்தாணைக்
கரியுரித்துப்போர்த்தாணைக் கங்கைமுடித்தாணை
அரியயனுதித்தாணை யஞ்செழுத்தாயுதித்தாணை
உருவிலியையெரித்தாணை யொளியெண்ணிற்றாணைக்(காண)

றித்தாண்டவம்புரிந்தென்னை யாண்டவனெனவரு மாண்டவ
பெனுமபையும் பூண்டவர்கெம்பணி (பாத)

௨. கந்தாரூர்த்தியார்தமிழுக்காகவும்பர் தொழுதிடத்துநூர்கி
சைந்தனபாக ஆந்தமின்பாவைக்கு முன்பதாகவந்த வரகா
கெகிரி திரிபுரமெரிபட நகைபுரிவரதாய சமரசசியமான ()

௩. ஆலவிடபருந்துஞ்சர்சேசன் கண்ணையனிறதவன மாகமிலை
மாடலைவாசன பானுக்கிளையவுமையிழந்தேசன் சதுராரைளி
ரிமுடி மிசையுழைபவனமுல் நிகர்கவறவிடவர வெருடுநிறை
வையுமலிபவன (பாத)

௨-அ-ரோத்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதானம்.

பல்லவி.

ஆடினதெப்படியோ நடனம்நீராடினதெப்படியோ

ஆடிபல்லவி

தேடியமெய்ப்பொருளே, வனமேவும் சிறும்பரத்தேயொரு
சேவடி யுககிளின்ருடின (ஆடின)

சரணங்கள்.

௧. ஒன்றல்லரைடல்ல ஒன்றிரண்டுமல்ல நன்றல்லநீதல்ல நாத
விருதுமல்ல அன்றல்லவினறல்ல வாதியநதமல்ல மன்றுப்பா
கத வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௨. ஆணல்லபெண்ணல்ல வனறையுமல்ல காணாநயமல்ல கா
ருதுருபமல்ல சேசனல்லவேயொரு தேவர்க்குநீயேதேவ வா
னறுதருடசனசுமடநகைத்கொண்டாட (ஆடின)

௩. புகங்கனல்ல புறம்பலலவுள்ளல்ல வெங்கொளவே விளங்கும்
பொருளல்ல ஆதவன்போலே யாசையுபயடிவல்ல மாணுமை
யாள்பச்சை வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௪. பஞ்சவாணமல்ல பஞ்சபூதமுமல்ல நெஞ்சிநினைவுமல்ல நினை
விறகனவுமல்ல அஞ்சமுதமுமல்ல ஆறுதாரமுமல்ல வஞ்சிம
ரகத வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௨௯-ரீர்த்தனம்-இ-ம்-யோகனம்-ஏகதானம்.

பல்லவி.

ஆடிக்கொண்டாநாத வேடி கனகக்காணக்கனா

மாறாவேயவெண்டாபேமா

ஆடிபல்லவி

நாடித்துதிப்பவா பங்குனாறபவா நம்பந்திருச்செம்
பொனைபலவாணா (ஆடின)

சரணங்கள்.

க. பங்கயச் சிலம்பனைச் சந்தாடப் பாதச் சதங்கைகன் கிவ் கிணைன்
முடப் பொங்கமுடனே யுரித்துத்தரித்த புல்தேதோனைச் சந்
தாடச் செங்கைகரில்லைய மான் பழுவாடச் செப்பொழுது
ழைகண் முயல்கனுடன் கங்கைகளையிழைச் செஞ்ஞலையா
டக கனகசபைதனிலே (ஆடித்)

உ. ஆனைசரணமணிமாலைதளாட மாடுமரவம்படமவிரித்தரடச் சீர
லிகொனைநைமலரத்தெனையாடக சிதம்பரத்தோராடபே
ரணிவேதியா திகிலேபுவாபிசம்பேர்களும புசித்துக்கொண்டு
கிணமுடன் காமணிதாளி யெந்நாந்து வின்முடன் கனகசபை
தனிலே (ஆடித்)

ங. நிர்ந்தத்தகணபதி வேலர்வின்றாட நின்றயணமா லுடன் விரிநீராண
ட முப்பததுமுட்கோடி தேவமுடனே முனிவருமகிணமுடன் மெ
ய்ப்பததிமேயும பதஞ்சலியாட வியகாமபாநரும நகதியுமா
ட ஒப்புறசிவ காரியமமையுங்கூடவேரினமுடன் (ஆடித்)

உ. (நிர்ந்தனம்-இ-ம்-செனரரண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சம்போசனகரமுறாதேவா சதாரிவ சம்போசனக் கரமுறாதேவா

அதுபல்லவி

செம்பொற்சபையின்றுடன் குசெய்யுஞ்சிதம்பர அரகாசிவசம்போ

சரணங்கள்

க. அரிபிரம்மாவுக்கரியோனே சித்தந்தெளிந்த வண்பர்கள் தமச்
சுரியோனே புனகங்குளில திரியமுப்பா மெந்செய்த சாசிதா
னந்தபர ஹரஹாசிவ (சம்போ)

உ. அனவரததாண்டவரயா கைலைவெண்கா அனசத்தவனைட்
சித்ததேயா மருவார்கொணற புனலொடுமதி துமையுரை
யுஞ்சிற்பா ஹரஹாசிவ (சம்போ)

ங. இராமுனிவர் கருளுபநாதா ஸ்வாமிரவரென ஹரர்க்கணசெ
யப்பொற்பாதா ஸ்ணையாண்டருள திரிபுரகிவகாமி தினமும்
மருவிய ஹரஹாசிவ (சம்போ)

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநரகங்கிளியை-வாதாளம்

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர் பாடியபாதா

அதுபல்லவி

நீடியவேதா தில்லை நிர்ந்தவினோதா

(ஆடிய)

சாணங்கள்.

- க. இருமுனிவருமொரு நிருபனுபருநிலை உருகொருகிடனம்
புரையுறவெனவே (ஆடிய)
- உ. அந்நாடகத் துமியுந் துடியுந்தவில் தித்திமி திதிதிமி தித்திமிசெய
வெனவே (ஆடிய)
- ங. அந்நாடகத்தையாள் சம்பரமத்தொடுகாண உம்பர்தொழு
புறத்திதமபரமதனில் (ஆடிய)

உ. நு-கோத்தனம்-இ-ம்-காணு சாங்கம-எ-கதாளம்.

பல்லவி

பெரிநெதன வின்முத்தி பெறலையுழையுநோத்
பெரிநெதன வின்முத்தி பெறலைய

அநுபல்லவி

பெரிநெதன வின்முத்தி பெறலையுழையுநோத்
பெரிநெதன வின்முத்தி பெறலைய (பெரி)

சாணங்கள்.

- க. அந்நாடகம் மதனைச் சங்கரமோ மான் மறநிலை நுல்லையோ சகை
யிற்கங் கா தாணப் பரணைச் சநு மதயா பரணைப் பரந்த சம்பரம
த்திலுல்லையின நுச்சிதம்பரமேச் சங்கரமே (பெரி)
- உ. பரணையாண்ட பரணையோ மலைகள்கொண்ட அழிவில்லையோ
நோ துரணைவெனியோ பரணையோ நாலுமதயாயின நுல்லையோ
மரணையோ சகையோ (பெரி)
- ங. நகரணையோ பரணையோ அநிகர்ப்பிரகாசனைக் கைலாசவாசனைப்
புரணை செய்து மன்பாடுசெய்த திரிபுரநாதனைச் சகையோ மிரச
னைச் சபேசனைத் (பெரி)

உ. நு-கோத்தனம்-இ-ம்-காணு சாங்கம-எ-கதாளம்.

பல்லவி

மாயவித்தை செய்குநோ அபவலவாணன
மாயவித்தை செய்குநோ

அநுபல்லவி

மாயவித்தை செய்குநோ மாயமென் றெடுத்தாக்கொல்லி
நேயமானவெனினுனி ளுமாயமாய்க்கூட்டித் துதிஞ்ஞ (மாய)

சாணங்கள்.

- க. உண்டுபண்ணிவைக்கொண்டு கொண்டு கொண்டு போகிறான்
நன்றுக்குந்திதுக்கும் நடுவாயிருக்கிறான்
பண்ணுந் துல்லையங்கூட்டி பரணைத் தாண வெல்லுந்
-அண்டித் தொழுவம்பலத்தி னொண்டி சட்டி யாடிக்கொண்டு ()

முத்துத்தாண்டவர்கீர்தனம்.

உ. உன்னிருநூறங்கொண் டருவார்தேரோட்டுகொண்
சுவதேசனைதமீட்டுகொண் டாலேநிபங்காட்டுகொண்
மவனையுடையகட்டுகொண் மலைக்கக்கண்காட்டுகொண்
ஆங்கவெவரீடமாத நிக்ருமங்குமாயசைசுது-மாய

ங. கட்டுகொண் வெருகண்டை றுட்டுகொண் தத்துவதின்
மாட்டுமுதுலகரபா ருட்டுகொண்டின்னையுமொர்
அருட்டி மையனமபலந்தி கருதாமடுமையகற்றவன்
காட்டுமெயயிலாதுகற்பபல வட்டிலேகுடிவிருது-மாய

ச. மண்நாம்பு வகிண்புமண்ல வாய்வுமண்லேகய்வுமண்ல
மெய்யுமையலவாணுமெல்ல மெய்யுமையலவாணுமெல்ல
ஒவையிலிநுத்தகங்கையு முண்டுபண்ணிக் கொண்டவன்
உணாமயங்காரணென்று கைக்குள்ளேயுஞ்சிங்கமன்-மாய

உ-உ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-பொகடை-எத்தாணா

பல்லவி

ஆட்டுக்கலைத்தாரும் என்சாமிவாதாட்டுக்கலைத்தாரும்

அதுபல்லவி.

ஆட்டுக்கலைத்தேடு மம்பலவாணரே
காட்டுப்பிலியுமபாம்புங் காத்துக்கொண்டிருக்குது-ஆட்டு
சுரணங்கள்.

க. கின்னரர்கீர்புருடாசுதியர் வீணையர்செருடகார்த்தருவர் தித்
தவிததியாதார் தன்னிகரிலலாத தந்திராமக்திரா சரணஞ்சு
ரணமெனநிநுணைகட்புரிநிதர்ப் பொன்னின்விமானத்தா சிவி
கைவரகனத்தர்ப்புதகணுதிபாபேபாந்நிலாடிவிரும்ப அன்னவாந
னததர்ப்புதகணுதிபா போற்றிபடிவிரும்ப அன்னவாகததன்
விண்ணாலைவரயனுட்டுக் கலைத்தேடிக் கோட்டுப்பணியா
யினான். ஆட்டு

உ. முப்பத்துமுக்கொடி தெவர்குமரங்களுந் முனிவரானவரும் நி
விதனங்கையாருந், செப்பமானசந்திராதித்தருங்கடிக்செய
செயென்றுபாதகமெததேடுகொகா ஒப்பில்லாதகாளி ர
மபலத்தேதின்னு உன்னுளைக்கொடு தொகுகோமென் றுடுகொ
ள், பெயயபகாருமாதககலைனகருததந்தாலவேண்டிமுறுப
த்தஞ்சாம்பிணையாட்டாருஞ்சாமி ஆட்டு

ங. ஆங்கியதிகையினர்நிஞ்சுப்பாலகருபாணவரவருமகாரதனை
வருகதாருகதாருவரககருகோடியுஞ்சந்திந்துப்பாதகனைக்
காததாருககோடியுருககோடிபாக்கியருகெயதவன்முயலகரு
ருகாலையாற்றி முதுகணியிலவைத்துச் சுமந்துகொண்டான

தூக்கிபொற்றூளை எனட்டுத்தந்தாற் றலைமக்குஞ் சமக்கும்
போதும்போதும்போதுஞ்சுமந்தே ஆதி

௨௫-சீர்த்தனம்-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிதரிசனம்கண்டு சபலமானேனானே

அநுபல்லவி

வாமியொருபாகர்சபைவாணராதசபையில் சாமிதெரி
சரணங்கள்.

க. அனுதினமுமடிபேற்று மடியர்தம்மை வினையாதமனிதனேடி
மீட்டறறவரமருளவே, தன்னவெனயோபாதசாஸ்திரவிதி தவ
ருமற்றினமுழுமைகாணநடனஞ்செய்தருள்சிறப்பையில் சா

உ. சோமனுயர்கதிபரப தூயதாவிய கெவ்வறைத் தாமமலையுஞ்
செஞ்சடாபரஞர், பூம்னமுதன்முடிவோரகணைமமாதவருட
ன் சாமளசொருபாபணியேசபைதனிலே சாமி

நட. தேவாதிதேவரும் திலைமூவாயிரவரும் பாவாணர்மூவர்தமி
ழ்பகாடிபவரும், நாவாணரேபுழநது புவாலர்சசனைசெய்து
காவலென்றேறுதிர்குமகனசசபைதனிலே சாமி

௨௬-சீர்த்தனம்-இ-ம-கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அம்பலவாணரேநீரே யன்பர்க்கன்பானசுவாமி

அநுபல்லவி.

செம்பொற்கினிமொழியாள் சிவகாமிநாதர்நீரே-அம்ப

சரணங்கள்.

க. காலணையுதைத்திரே காமனைளிர்த்திரே
வேலனைசன்றிரே வேதவஸ்துவுமீரே-அம்ப

உ. திரிபுரமெரித்திரே திங்களைத்தரித்திரே
கரியையுரித்திரே காலகாலருபநீரே-அம்ப

நட. இடையில்கலையுமீரே ஏகப்ரமமுபநீரே
விடையின்மேலவருவிரே வெட்டவெளியுமீரே-அம்ப

௨௭-சீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமககிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆராராசைப்பட்டார் நிற்பாதத்துக் காராராசைப்பட்டார்

அறுபல்லவி

அருள்பாராய் பதந்தாராய் அயர்நீராய் புலியூராய்
நின்பாதத்துக்

காரரார்

சரணங்கள்

- க. கனகமேலியன் பகைசயனை அஞ்சனுடன் பதஞ்சலிபோற்
ற அனவாதமுங்கனகசபையு ளாடி சிவந்தென்னைத் தேடிய
பாதத்துக் காரரார்
- உ. பாகவித்தலெங்கனற் போலுற்றவந்தகன் பாசத்தின்மேலியே
நேசிப்பதேதுனைச் சேவித்தலேனையிலை முத்திபாலிக்குந்தே
வே யெனையாண்டுகோவே நின்பாதத்துக் காரரார்
- ங. அருவரைதன்னை இருபதுகையாலகைச் சூபலன கொண்டு
தெதராவணன் ஒருபதுதரமநெரியவே முன்னொருவிரலான்
று மருமலர்ப்பாதத்துக் காரரார்
- ச. மூவாயிரவரும் பூவாராணிசரும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்
முனிவரும் தேவாதிதேவனே வாவாவென நேத்திம தேசா
சிவகாமிநீசா நின்பாதத்துக் காரரார்

சீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராவி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேமுழுதும் நம்பினேன் கனகசபையானே நின்பாதத்தானே

அறுபல்லவி.

ஆனேவாகனமரகதகொண்டோனே புலியூரானே

அழியேநாநிதியேன் பிரிவாதருள செயலாய் நானே

சரணங்கள்

- க. விடியாமியார் கொடியாபக்ஷை நமிந்ற்படியாதருள் செ
ய்யவுன் குடியாயிருக்குமுன அடியாருடனே யெனைக்கூட
டாய நாட்டாய் தருநடைய நானே
- உ. கனவினானவினு மனதினுமுனைநாடிச் சனிபாடி ததுதிசெய்ய
வுந்தினைமுமவநதானே யருளுநபதியை யெனணித திருநா
ள வருநாளொருநாளுனைககண்டு நானே
- ங. ஆந்தரிசிவகாம கந்தரிமணவாளா வந்தரிசொழுகாளா நின்
திரிடி குடி குதித்திமியென வாடுஞ்சிவனே சிவனே சிவனே னுணை
யென்று நானே

தாளசீர்த்தனம்-இ-ம்-கௌளிபந்து-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனேநடனமரடியபொப்பாதா ஆனநதக்கமிலாயனே

க ள ன ன ன த லெ ன் னு க க ள ன ன க லெ ன் னு க

சரதாநிதிநாதராயணசாஸ்திரி

தமிழ்நாட்டில் தாழ்வு நிலைகளில் வாழும் மக்கள்

(१३५५)

க அநிகுமவா ன்னது முறேவா னாகி கைமுட்ட அக்கர னுன்ன
பிதா சமசி வலெ லலாவிமட்டா துந்மகனினைக்கொ க்குந்நுநிற்
முளகட்டா கையிறுந் பன்னுதை நூங்கிடக்தா ன்னதொட்ட

7. ஸ்ரீசுனியா டீரீ ராங்கிட் அலெக்ஸ்டீகா மீதிரிக் -

செங்குந்தே ராஜ தரிசிட சசிந்தக் தேதாம்

கா. குமாரசுணா சேகிணங்கி. கந்தகத்தோம்கரிட.

*சிங்கத்தேசம் திரிசி. ஆதிம் : 1 கோம்தரிக்கட

நதிங்குதேதாங்கி - 4 நதிநிதித்திரியைச்சய

கதிங்கு டேதாங்கிடூ கதிங்கிக்குநிலைப்பெயர்

தாய் கருத்தரிக்கும் காலத்தில் தனிக்குழந்தைகளை

காம்பக குக்தரி கரி குகிடுகு கரி(கு)ஜெம் தரி

சங்கதின்குந் கங்கணந் ச வாங்குமி

சுந்தர சூரிநாதன் சங்கராசாரி கணா 6 குமி

அந்த நகரத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள்

தந்திரநிதியி சக்கிடைக்கிடுக்குக

தசகடிங்(சு)டிங்(சு)டிங்(சு)டி

கதாநாயகி வெற்றி

நாளை நமது நாடு

கத்தகிங்ரணாதேதாம்

சகலங்களை மீட்டுதல் சகலங்களை மீட்டுதல்

(214 W)

உ. விநிச்சரொருதலை யா. விநாபுது துண்டலிமாட. மென்னைமான்
மதுபாட. மெரிதிற்பாடி. க. தரிக்கவெண்புலிகன். மரு
ங்கினைந்ரூடக. கண்ணை. கிங்கிளா. பி. ந. சா. வி. நைந்தாட.

காதுரெயினேசெனாங்கி... சதிருகடேராமதிரிகுட

3 திங்கள் கழைக்கிறீர்கள் - சிறிதளவு தாம

கா கடு மகிஷா தேவ கணங்கோ, கொடி சேகரிக்கிறீர்.

சுதிந்த கதோம் சிகிட ருதா கதோ மிடத

கதிங்கதேகாம்பி. சு. கதிபிரி 4 திபிவையெதய்

ததிங்கக் கோங்கிட ந சக்திமிதிசக்திமி செய்

முத்துத்தாண்டவர் சீர்த்தனம்.

உள்

அதுபல்லவி.

14692

முடிப்பவனே கங்கை

முடிப்பவனே மற

படிப்பவனே விடங்

குடிப்பவனே (நடி)

சரணங்கள்.

அரிபுமயனும்விண்ணமர்முனிவருமன்குதிந்தார்| பனகசயன
முடி உருகியுருகியுள்வொளியும்| வெளியேயொளியும் வெளி
பெறவடியாதுதிசைய

தரிசுகிரிசூது கரிசுகிரிசூதுதாம்

தாமிரத்தாம்

கிரிசுகிரிசூது கிரிசுகிரிசூதுதீம்

தீம்தித்தீம்

சரிசுகிரிசூதுதாம்

சிரிசுகிரிசூதுதீம்

நடுசுகிரிசூது

சிரிசுகிரிசூது

தத்தெய்யத்தெய்யத்

தரிகிடதகத ததிங்கணத்தேதாமென்று

(நடிப்பவனே)

அண்டரண்டமு மண்டலங்களுமஞ்சலிசிரபந்தனத்தொ
டுகண்டுகண்டொம்மைநதுபொங்கக் கணங்கலின் றுவணங்
கியின்புற

தந்ததந்தக தந்ததந்தததாம்

தாமிரத்தாம்

திந்ததிந்தி திந்ததிந்திதீம்

தீம்தத்தீம்

தந்ததந்தததாம்

திந்ததிந்திதீம்

தந்ததந்தக

திந்ததிந்தி

தந்ததெய்யத்தெய்யத்

தரிகிடதகத ததிங்கணத்தேதாமென்று

(நடிப்பவனே)

பட்டரானவர்கிட்டரானவர்பத்தரானவர்முத்தரானவர்
இட்டமாம்புலிட்டா தமிணங்கிரின் றுவணங்கியின்புற
தகதகதக தகதகத தாம்

தாமிரத்தாம்

தித்ததித்தி தித்ததித்தி

தீம்தித்தீம்

தகதகதகததாம் தித்ததித்தி

தீம்

தகதகதகததாம் தித்ததித்தி

தீம்

தகதகதகத தித்ததித்தி

தத்தெய்யத்தெய்யத்

தரிகிடதகதக ததிங்கணத்தேதாமென்று

(நடிப்) நட

சுரணங்கன்,

க. பாசுச்சிலம்பு கலிச் சிலிரிவென்பப் பைம்பொற் றூழைகள்
பவிரபவிர பவிபென்ன வெதழநாணத் ததெய்ய ததெய்ய தத்
தெய்யென விரிததுள் சுரநாடைச்சூபென்பன் தரிததுக் கு
ஞ்சரக் கதைந் கொணாறுபததுந் திண்புத்தைப்புண் சிரிப்பிற்
சங்கரித்ததுநின் ஆனந்த

உ. மால்குமரக் கனம் துணைநாடி நலிவென் மாலையன் தாளங்கண்
ரதனீர்கனிவென் மக பீசா வநிழிமா னு சபா சபா சபாசென்ன
சிறக்கக்கிண்கிரிநாசுதந் துறைந்ருங்கிங் குண்கென்று பிரக
கச் சொர்க்கமட்குந் திறக்கச்சொநிற்றக ஆனந்த

ங. பத்தர்குந்தேசம விரீரவிரி விரெனனப் பதஞ்சலி வியாக்கிரர்
ஜெயாஜெயாஜெயாவென வ சிதா கணங்கங்கி வா சிவாசிவாவெ
னன திரிந்ருக்கென தணச் சூகந்ரு துபிக்குஞ்செந்தண்கென்று
வகுக்கைககைமபுயசு பெ பக கபககக தெவிரியெடுங் ஆன

இஃது

கொள்ளிடக்காரமேல் தின்றுபாடியது.

நீர்த்தனம்-இ-ம் - காம்போதி ஐம்பைதாளம்.

பல்லவி.

காணுமலவீணிலே காலங்கழித்தோமே

மாறுபல்லவி

சேடனார்போற்றுந்தில்லைச் சிதம்பாஸ்தளத்தை 'காணுமல்

சுரணங்கன்,

க. சேரனாரோழன்பாண்டியனிரன்னியவன்மன் கோபுரமுஞ்ஞ
ரவீர்ப்புரபுர செய்திருமநில்களும் பாருலகும்போற்றுவின
றபஞ்சாஸ்தர்பாடிசுறும் ஆரணங்களஞற்ச திருவாயிரக்கால்
மண்டபமும காணுமல்

உ. கங்கையுபயிற்றந்த சிவகங்கையும படிநதுமையும் மங்கைசிவ
காரியம்மை வாசல்பணிமண்டபமும் தீங்களணி திருமூலநார
தருடசகரிதியும் மொங்குசெவ்வம் போலுவந்த தங்கப்பேர
மபலமுங் காணுமல்

ங. நிர்த்தரபை கனகசபை சிற்சபையிள்தெரிசனமும் முத்திபெ
றலாமெனவே முழங்குஞ்சின்னஞ்சொனியும் பததார்க்குட்சிற
ந்த கோவிர்தராஜர் சந்நிதியும் சுற்றிலுந்துவங்க ரத்தனசொர்
னக்கொடிமரங்கள் காணுமல்

ச. தில்லைமாயிரவர் முனிவர் பெரும வீதிகளும் - அல்லும்பகலு
மனிக் கமனன நான சிறப்புஞ்-சொல்லிய மடங்களுஞ்சோல
களும் வாரிகளும் - கலந்திருந் டட்டங் களும் காணுதருவீகி
களும் (காணுமல் ௩௪)

நீர்த்தனம்-இ-ம்-பெரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தெரிசனஞ்செய்வேனே முத்திவகாங்குந் திருவம்பலவாணசனை

புதுபல்லவி

அரியவரிருவந மரியாதையிலனை

கரியுரிபேரர் சாகங் கருணைக்கடலைத்தேடி

சுரணங்கல்

க. செஞ்சடை மதிசங்கையுந் திருமுக்குறிகந பங்கயச்செங்கை
யும் பருசாட்சரப்படியும் பாதததவசிலம்புநெஞ்சாரவேறு
தித்துநின்றென நுகண்ணுந் தெரி

உ. காவியுடன்வநனைநுமுனிஞ்சூங்காட்சிகொடுத்த காதனைமா
லுடன்பணி யிரணியவனமன்றனகருள்காலகாலனை யன்பர்
கருத்திற்குடி கொண்டானைத் தெரி

௩. சிவராமிபிராணசனை யெனையாண்டருள் தில்லையம்பதியிசனை
அவனிதொழுநயராபனை யென்னையனை சிவசிதம்பர தேவசிற்
றம்பலவாணனைத் (தெரி ௩௫)

நீர்த்தனம்-இ-ம்-புக்காபாணம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்ட பின்சண்டுகளிர்த்தேருந் துனக் கடலுக் கரைகடந்தேன்

புதுபல்லவி

அண்டர்சிறுனைர் கருணாகடாகுனை யம்பலத்தைகண்ட பேர்க்கரு
ள்மோகுகுனை அண்டபவரண்டமும்படை யெனையாண்டவனை வித்
தியத்தாண்டவராயனைக் கண்ட

சுரணங்கல்

க. அநதப்பிறைகங்கைநானசைநகாடவே யமரர்முனிவர்கிவசி
வவென்னவே சந்திசுதையன்புடன் தும்புருநாரதர் சங்கீதமே
பக்க விரவகங்கைநகாமல் மத்தளம் கொட்டவே வேதங்க
ணீரென்று தாளமுழங்கவேதநதேநத்திரிகிடதோதிடியென்ன
வேசிந்தித்து நிறுதுமும்பர்கள கோனைக் கண்டபின்

புசரித்தடுமதரும், மண்டலமெல்லாம் விளங்குங்கண்டசாத்
தற்கும் என்று

௨. மெய்யெல்லாம்வெண்ணீறுவிளங்கியவற்புதவழங்குகைகளிலே
தரித்திருந் நங்குன லுர்மருதமும் பையாவம்பூண்ட கையாற்
பயந்தீர்க்குமதரும் வையமெல்லாமாய்வவங்கண் வரவீசங்கை
யமதும் என்று

௩. குஞ்சிசபாபதரசுதருநுரித்தேவார்பாதசுதருங், கஞ்சன்மு
டிமாலையொடுகவிலிபதங்கத்தருநுங், கொஞ்சமொழி சிவகாமி
கூடணிற் சூழமுதர நெஞ்சைவிட்டு நீங்காமணிதழமனங்கனிக்க
என்றுசென்றுகாண் பின்னதுகண்குவிர் ௩௮

கோத்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

அனுபல்லவி.

காணமுத்திருத்திலைத் தானுவாபுருந்துபஞ்சபாணனைக்கண்
றாலெரித்த, சோணாகிவல்லவா புறணநந்தரம் தமிழ்மூவாணருக்
கருள்செயும் நிர்வாணரெனும் போமபலவாணர்தஞ் சிவந்தபாதங்
காணமுத்திபெறலாமே காண

சரணங்கள்.

௧. பண்டுவிடமுண்டு நிலைண்ட புரஹசம்பு முண்டகத்திருமறா
ளப்புண்டரீகார்சனர்துதிக்கொண்டசிவசகலபிரசண்டகாலனை
யுனதத்துத்தண்டனைபுந்ருடேச புண்டரீகமலர்த்தாளைக் கா

௨. பஞ்சவதனமநிலைச் சூத்திரசுநமதம் வந்நிசிவகாமிநேசர்தஞ்
சமென்றடைந்தவாகந்ருஞ்சிவசயபுரிந்சனிந்நகனகசபே
சர் செருசிலம்பணிவொளிர் சூஞ்சிதந்தகாண்மலரைத் கா

௩. தேகடரியதிதழ்பாதமாடாபபுணணிந்துவேடனுக்கருளிமுவ
ர்பாடவேமனமகிழ்ந்து, நீடியசொஞ்சனாடந்ருடியகங்கைபுனை
ந்துகடிவொளிர்நடராசாடிய மலர்ப்பாதத்தைக் கா ௩௯

கோத்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபாணி-ஆகிராகம்.

பல்லவி.

ஹாகாசிவசிவநமச்சிவாயா வெங்ளம்மைசிவகாமசவுந்தரிநேயா

அதுபல்லவி

பாவுந்தொண்டருக் கன்புசெய்யுஞ்சகாயா நித்தியபதமபெறு
சமயத்தி னிதம்பரிவாயிருந்து மிதம்பெறவினையாடுஞ் சிதம்பர
தேவா. ஆரகர

சரணங்கள்.

க தினமும்நின்பதசேர்வை சேவிக்கவேணுமிந்தத் தெரிசனமே
மோட்ச பலமெல்லாங்காணுமினைவெல்லாமந்த ரூபமாய்த்தோ
ணுமென்றும் நித்தம்பலதேவதைகள் சுற்றம்பலவிருந்தாலும்
வெற்றம்பலம்மாது சிற்றம்பலமாமோ. ஆரகர

உ யாவருக்குமுயிர்க்குயிரா உறைந்தாயேபரம ரகசியமாகவெங்
கும்நிறைந்தாயே மூவர்க்குமுதல்வனுய்ச் சிறந்தாயே கருணைமு
கதர செகநககவென டயிடுகதர வரடமருக்காதரன் ஆர

௩ பாநிமதியணிந்தபாஞ் சோநியன்பாய்ப்பணியுக் கொண்டருக்
கெல்லாமறுபுதி ஆதிவுமைபதியாகிய நீதிமிகவும்பரமானதிக
பர ரூபபரம்பரமான சிதம்பரதேவா ஆரகர

சக-நீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

யார்க்குத்தெரியுமையா சபாபநீ ராடியவிறதைதானையா

அதுபல்லவி.

தூக்கியபாதாதிரி குலமுங்கையிலேந்தித் தும்புருகாரதர் கிம்
புருடர்கின்னரர்சூழப் பொதுவிலன்பாதாழ வாடினவிற்தையார்க்கு
த்தெரியுமையா யார்க்

சரணங்கள்.

க பாதச்சிலம்புமசைய உமைமகளிடப்பாகத்திற் கூட்டியொகிய
வே வேதகீதங்களுபநின்றோதவே மழுவேந்தியிடைபை விட்டி
றங்கிச் சடையையிரித்துக்கொண்டு வேளைபார்த்து வெருகா
ளைத்தூக்கிக்கொண்டு யார்க்

உ குண்டலம்ரண்டுதுலங்க திருச்சடையிற் குளிர்சங்காதேவிரு
லுங்க பண்டுசந்தாற்காகப் பரவைக்குத்தூதுசென்று பதுமகல்
லழகிய வதனவிழிசமந்த பாதம்நோகாமற சாமவேதம் பாடிக்
கொண்ட யார்க்

௩. திருச்சிறந்தபலம் வாழ்வோய்ப்பத்தி வலையிற்செகந்துதித்திட
விழ்வோய் தரிததித்தோர் திமித்தி தித்தித்தித் தீயி தகத
கதரிவிட திகதித்திரிவிட தாததமியெனத் திருகூததாடிய வி
ந்தை யார்த்

சஉ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்தரகுஞ்சிதபா தரிசைண்டு தொண்டுசெய்வாய்மனமே

அறுபல்லவி.

சந்ததந்திசை சிவகாமிபங்குரூர் தானந்தமாசிய

வரனந்தநாடகச்

(சந்தர)

சரணங்கள்.

௧. அட்குதன்முண்ணுளிலைமனதாதிநீதிடு மரக்கன்றலைகணெருங்
கிடச்சூடு பெச்சியார்பார்பும் புலியுங்கொண்டாடும் மேலாளு
சிதம்பராகதன்னினின்றூடு, சந்தர
௨. வெஞ்சினத்தேமனுடையமடிக்கும் வீட்டின்பத்தத் தெண்ணந்
தண்ணமுடிக்குச் செஞ்சிலை பங் கிண்கணியும் படிக்குஞ்சிறந்தம்
பலந்திலெல்லாந் ௪௫ ௫௫ சந்தர
௩. நல்லவச்சொலைமனதாரவார்போற்றும் நம்புமடியார் பிறவியை
மாற்றும் திகையுமவாயிரர் பூங்குதேய்தேத்துத் திருமால்தன்
கண்ணை பலரெகச்சாற்றஞ் சந்தர

௪௩-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூக்கியபாதத்தி னோக்கொளிகண்டு கம்மாயிருநெஞ்சமே

அறுபல்லவி.

தூக்கியபாதத்தானகம் நண்டவர்மேலேசித்தி சொன்னேன்சொன்
னேனமுக்கா லும்வெற்றி தேக்குங்கருணைசிவகாமியை சத்திதிலை
ச்சிதம்பரங் கொண்டவர்க்கேமுததி தூக்கிய

சரணங்கள்

௧. பாக்கியானபராரபரங்காணுப பார்ப்பதெல்லா தலாகவேதோ
றுவாய் ௪௫ ௫௫ துக்கிய துக்கிய துக்கிய துக்கிய
௪௫ ௫௫ துக்கிய
௨. பிறப்பிறப்பென்றுத் தூயார்போயொளிக்கம் பேரின்பமானசு
மேயளிக் கும் மதப்பும்கிண்ப்பு மிலாதமிளிர்க்கும் மன்றுடை
யாளாளுள் கொண்டெளிர்க்குத் தூக்கிய

௩ தத்துவமெல்லாந் கூலையிமாறுந்தானே நாமானவி...ங்கண்ரி
தேறும் அத்துவிதப்பொருளாகியேனு மானந்தவில்பவமிர்த
ம்முன்னுறந் துக்கிய

சச-சித்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவந்தபாதத்தைக்காணவேறுமென்று சிந்தையினினைமனமே

அறுபல்லவி.

தவக் கனந்தர்ப்பயன் கருமொமெனத்தில்க்கனபயி
கடனபி கருமொமெனத்தில்க்கனபயி

சிவந்த

சாணங்கள்.

௧ அம்பாதிவின்றொர் கனந்தர்ப்பயன் கருமொமெனத்தில்க்கனபயி
திரகதலைமொமெனத்தில்க்கனபயி குமுயிரிநுடிகத்து முலகினுமொமென
கருமொமெனத்தில்க்கனபயி

சிவந்த

௨ பதஞ்சலியவற்கும வியாந்நொமொமெனத்தில்க்கனபயி
செய்த பாதங்கொமொமெனத்தில்க்கனபயி நொமொமெனத்தில்க்கனபயி
பர் நினைவினுக்கனவினும வினறுகடம்புரிந்து

சிவந்த

௩ காளியுடனேகடி வாதாடினவர்களை கண்டதில்லைக் காதாந்நிக
ட்டதுண்டிப்போது துளியுடமபிநுடிகது பானமொமெனத்தில்க்கனபயி
தொந்தொமெனத்தில்க்கனபயி துக்கனவினும

சிவந்த

சச-சித்தனம்-இ-ம்-பந்துவாரளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அவனேதேவர்களுண்ட

னவனேதேவர்கள் தலைவ

னவனைத்தினமுமினை

மனமே

அறுபல்லவி

தவனேசர்ப்பானிநிந்தம்பவந்த

ருகரிருஞ்சிந்தபைகட

ராஜனெனவனே அவனெனவனே

அவனே

சாணங்கள்.

௧ இகலாதியகனனெனெனநெ திகழுவ பழிலான நோதிபெய
னே புலாதிபுழிபான்மாவந்த பாசபரிபூரணமனதெவனே ச
கலாதிபெயவர் சராசரம்கியே நின்ற சமபுகு தனெனவனே அவன
நியமாராக் காதாரமாத் தெய்வமாமகாதேவனெனவனே வவனெ
வனே அவனே

உருவாலுமருவாலு முருவருவதினாலு மொளிரும் பிர்மமெவ
னே விரிவா லுமுயர்வாலு மெவ்வுயிர்க் குமுயிராய் விளங்கியமெ
ய்பனெவனே ஒருநா லுமறையாலு முடுகக் கைகளினாலும் ஒதொ
ணுநாதெனவனே அரியா லுமயனாலுமடிமுடியறியாத வாதிமு
ன்னுதியெவனேவவ நெவனே அவனே

பேரானவரிசிரமேழிப்பாளந்திடம் பெரியதானுமெவனேகோ
னபங்கயன் சிரமதைக்கின்னிமெ நிமலனமலனெவனே ஏரான
மதனை முன்னுதலின்விழிபினு லெரித்தபகவானெவனே சீரான
புலியூரீற் சிவகாமிபங்கனாஞ் சிற்சபாபதி யெவனே வவனெ
வனே அவனே

சக-கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவரானி-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

மறவாதிருநெஞ்சமே உனக்கிது யிறவா மருந்தாமே

அநுபல்லவி.

நறுமாமலர்ப்பொழில்சூழ் தில்லையம்பலகாதர்க்குஞ்சிதச்
செம்பொற்பாதமிமைப்பொழுதும்

மறவா

சாணங்கள்.

க நிச்சயமாகவேகேளா யஞ்செழுத்துண்டிநிற்கும் நிலையயறிந்
துச்சரித்துக்கொண்டு வைச்சவழியே சென்றும் அச்சமறவே
கண்டு மன்றுளானந்தகடமின்றே கண்டுகொள்ளும் மற

உ பழையவடியார்திருவடியில் வீழ்த்தெழுந்து பணிசெய்யவே ய
விராங்கிமனமகிழ்ந்து பிழைவராமற்காதத்துத் திருவடிநிழலிற்
பிசகா திருக்கவைப்ப ராசையாய் நீ எப்போதும் மறவா

ஊ தினவாழ்ந்திரு மூலத்தானமேசென்று தெரிசனம்செய் சிவ
காமிசந்நிதிகண்டு அனவரதமுஞ் செம்பொனம்பலத்தாடியவம்
மைப்பப் பொற்றாள் செம்மையாகக்கண்டு மறவா

சஎ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதானம்

பல்லவி.

சிவனைமறவாதே

நினைமனமே-ஒருக்காலும்

சிவனைமறவாதே

நினைமனமே

அநுபல்லவி.

அவனியுடன்பகிரண்டங்஁யு மனித்தாண்டவனைத்
தாண்டவனையரசம்பலத்தானைச்

சிவனை

சரணங்கள்.

- க நடவாதநடத்தைநடந்த லுங் கூடியடையாதகொடியகலியாவு
தொடர்ந்தாலும் படையாளர் சிறுமடர்ந்தாலும் மாதாகடை
மனைதோறும் நிகலகாத்து கடந்தாலும் சிவனை
- உ பெண்ணுசைவந்துபிடித்தாலும் நம்மைபெண்ணுமலே ஒருவ
ரேசிபடித்தாலும் புண்ணுகிமனதுதுடித்தாலு மோய்ந்துகண்
ணுகிசெவியுடிக்க கால்கள்து உத்தாலும் சிவனை
- ங வாரியுளறியிறைத்திட்டாலும் பெண்ணுமேருகிரி வீறுபட
விண்ணுடைபட்டாலும பாருலருவாழ்வதுகெட்டாலும முந்த
யாருமறியாத பரியாமனினதொட்டாலும் சிவனை
- ச அரியபிரமபசங்களழிந்தாலு மின்னுமிருகடருமாறி எதிரேறி
யிழந்தாலும் வருணனும்மண்மாரி பொழிந்தாலும் நாளுந்தரும
கெறி பகருமறைதவறிமொழிந்தாலும் சிவனை
- ரு மருமலர்களணியும்பானைத் தேவதருவாகிக் கதியின்பந்தருங்
குருபாளை உருவாகிவருந் திகம்பாளைநீலத் திருவுடனே நடன
மிஞ்சுகிடம்பரேஸ்வரனை சிவனை

ச அ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-விதாடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பேசாதே நெஞ்சமே பேசாதே

அநுபல்லவி.

பேசாதேநெஞ்சே பின்சொல்லிப் பேசியுந்தா னென்னகண்டாய்
நசர்புலியூரில்வனர் நேசரனுபூதியல்லாற் பேசா

சரணங்கள்.

- க சிங்கரவிடைபிங்கலை சங்கரவழிபோகாமற் பொங்கமாகவே
நிறுத்தி எங்களுக்கு ராயர்பாத மேத்திக்கோ மனைதத்தேற்றி
க்கோ அருளைக் காத்துக்கோ அஞ்செழுத்தையும் போற்றிக்
கோ நானென்றசத்தம் பேசா

உ ஆமைபாயைப் பறப்பையு முமைபெழுத்துள் ளிருத்திச் சோம
சேரபதத்தை காடுமனக் கருத்துளவைத்து நாடிக்கோபொ
ருளைத் தடிக்கோ முத்திவழியைக்கூடிககோ ஆனந்தக்கத்தா
டிக்கோ காணன்றசத்தம் பேசா

ந ப பக்கா கோ ஹண்டி கொட்டி லிலைத் துக்கொண்டு எட்
டுது பதவையு ன்றி கொட்டு வு சர்ப்பதா ப பிண
டுகட்டு வந்துள்ளுந் தோடுகருது ஆண்டவன் தன்மையிப லதது
ண்டவன் தனனை கேண்டால் பேசா

சக-கீர்த்தனம்-இ-ரா-நா-நாப-கி-ரி-பை-ஏ-க-தா-ளம்.

பல்லவி

சிதம்பரமேரினே மனமே ஸ்ரீமம்மேதழச்

சிதம்பரமேரினே மனமே

சிதம்

அரபல்லவி.

சிதம்பரமேமுத்தி

சிம்மபமாயிய

பதஞ்சலிபூசிதத

பாதரைக்காணச் சித

சரணங்கள்.

க ஆகமவேத புராணவுல்லாச சிவோசமசேச நடேசரைக்
காணச் சிதம்

உ தக்கிட திக்கிட தரிகிடவெனவே திக்குநடனமிகும்வேத
ரைக்காணச் சிதம்

க திந்திமிதிமிதிநிதிமிதிமியெனவே விரதை நடனமிகும்வே
தரைக்காணச் சிதம்

ச சந்தனலேபன சம்பிரமலாபி ரு சந்த வசந்த வசந்தவை
போகரைக்காணச் சிதம்

ஞ பந்தியருட்சிவ காமசவுந்தரி முத்திதரும்பராசகதியை
க்காணச் சிதம்

க தரணியிலினைவருத் தமிழ்பாடுதுதிசெயு மிணியவன்ம
விக்காதரைக்காணச் சிதம்

எ தேவர்கொழுவிரு மாலயந்தேதி முவாயிர்ப்பூசத்தமு
ர்த்தியைக்காணச் சிதம்

இப-கீர்த்தனம்-இரா-கப-பி-பா-கன-ஏ-க-தா-ளம்.

பல்லவி.

தெரிசனமேரினே மனமே சபாநாதர் தெரிசனமேரினே மனமே

அறுபல்லவி

தெரிசனமேமுத்தி
வரிசைநடம்புரி

பரிசனமேநிக்ய
வாழ்சபைவாணர் தெரி

சரணங்கள்.

- க கஞ்சமலருதயன கஞ்சவனிதைபதி கஞ்சநயனன்பணி தெரி
கஞ்சமலரத்தான்
- உ ஆமததுட்பொரு ளாகிநிறைநீந் ததராமகிஷம கோ தெரி
ளாகரசலீலகர்
- ந கனகரம்பரகரகனகசடா கரகனகசபாகர கனகசபேசர் தெரி
தெரிசனமே நினைமனமே

க-கீரத்தனம்-இ-ப-பலிமாலி-சுதநாம

பல்லவி.

தோகதிரைசெம்மனமே உளவென மாகதிரமுற்பனமே

அறுபல்லவி

காந்தெனையாருந் வெணையீற்றினை வாசகம்
யாற்றினைவாசகந் கூத்தியைபழுதுமை தோ

சரணங்கள்.

- க நசனைக் கன சமேசனை ஞானபாசை நசனை வேர்சொ
ல்லுளவாசனைப் பசுநதலிஞ்சுவை செயுஞ்சாலைசனைக் தெர
கயலாசன சனைந் சிருகடாராஜன் பனைந்
- உ பரணனை யாண்ட நஞ்ஞணனை வாசகி காணையககினிப் தெர
புணனைமால் தேடுஞ்சேணனை நிதயலயணன் முத்தி
நிர்வாணனை யமபலவணன் யாணைந்
- ந வேளனைமுண்டகத்தாளனை விற்றுள்ளனை விபூதிக்குள
ளனைப் பாம்பணிதோளனை யடியவரசகாளை யாதிவர தெர
நாளனை யுமைமணவாளனை வாரனைந்

ருஉ-கீரத்தனம்-இ-ப-பல் மலமாலி-சுதநாம.

பல்லவி

நிர்த்தமிடுதிருசசிற்றமபலவமா நிர்ரமலிமனமே

அறுபல்லவி

விநதையாழமுப: 1132 பருணசெவ்வ
மெத்தவருமொன்று மொழிபுழைம அருள்-கிரத

சரணங்கள்

- க செந்திருமாலையனகிரன் மாதவாசெம்மமுனிவர் செ
யசெயவெற்றிடத் தருகிமாயொருகாலைந் தூககிக்கா நிர்
ளிமூன தாகுதோதிமித்திமிக்கிமிமாவென

உ சாலபுலனத் தவரவர்போற்றிடச் சந்திராதித்தர்கள் நா
முத்துத்திடிடச் செகணதோதிமிதிமித்திமிதிமி திருத்
தாரு தாருதிக்கிட தத்தியென நிர்த்

ங அந்தமுள்ளமாலே சொந்தசவுந்தரியான சிவகாமியம்
மைமகிழ்ந்திடத் தந்தநாதன தானதானதன தக்குதிக்
குடிரு தளங்குதாவென நிர்த்

சூரு-சீர்த்தனம்-இ-ம்-நாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தேடித்திரியாதே நெஞ்சே தேடித்திரியாதே

அதுபல்லவி.

தேடித்திரிந்து திரைசயாதேநெஞ்சே
சிறின்பத்தாலே ஜேகமெல்லாம்பஞ்சே தே

சரணங்கள்.

க நானென்றவாணவந் தன்னையேநீக்கு நாதரத்தப்பேரொ
ளிதன்னிலேதாக்கு மோனமாடந்திரத்துண்மையனோ
க்கு முத்திக்குவித்தாய் முழுமதியாக்கு தே

உ ஆத்துமஞானிக்கு மெய்தனிற்சொட்டு அண்டரண்டப
கிரண்டங்கள்விட்டுப் பேரானவானந்த வெள்ளத்தை
யெட்டுப்பேச்சுரையற்ற விடந்தனைக்கிட்டு தே

ங போட்டவிடத்திற் பொருள்தனைத்தேடு போதநிஷ்டை
யுட்புகுந்தனரியாடு நாட்டமுடன் சற்குருபாதந்தேடு
நாரமபததிலருள்ஞானவிடு தே

சூசு-சீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதகாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கண்டாயோமன நடேசனைக் கண்டாயோமனமே

அதுபல்லவி.

அண்டமுமுதும்பிரம்ம மென்றுதோன்றலினை
கொண்டவஸ்துவாய்வந்த புண்டரீகபுரத்தைக் கண்

சரணங்கள்

க தொந்திப்புநீக்கினையே மெய்ஞ்ஞானத்தின்சந்திப்பு வர
ங்கினையே செந்துப்பிரளயகன்ம மென்று பகவீரவா
யந்தக் கரணமேயானந்தம்கடலுஞ்சிக் கண்

உ சத்துவக்குணம்புகுந்தாய்ரேஜை 4 ம. மறநகுலமிதுந்தாய், செத்த
தகவிறுதணிற் புற்றுப்பாம்பைப்பாசைமை புறமுடிக்கெனிக் குமகிற்
பெற்றதிரள்பெரின்பங் கண்

க. இன்பத்தெளிக்குகண்டா யிசைநனவெவ் பகிழ்சிந்துக் கொண்டா
ய், அன்புக்கினியிற் கார் சென்றாந்தணிற், உடம்புநிந்தருடமம்
பலவாணனைக் கண்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ச-ம-வரி-ச-ம-ப-ம-ம-ம-

பல்லவி

சிவசிதம்பா மே தெரிசுக்கமனமேனெனாவிடலை யிதுநினை

அரபல்லவி.

கவசிகடஞ்சுட ஞ்செய்

சமபொரந்தரசிவ

பவரசபுனித

பஞ்சாட் சாருபர்ணாழ் சிவ

சரணங்கள்

க பரவுமபதஞ்சலியாக்கொ பாதிரோடும் பார்த்தவர்கெல்லாம்
பிரம்மாணந்தமேழமும், அரியுமயாநாமயங்கிலேதேடு மாதியந்த
மில்லா வமலனின்ருதிஞ் சிவ

உ மங்களவேள்வியு மாதவர்பூசையு மருவியலாகம வேதத்தினே
சையுந், துங்குதத்தள தாளசங்கீதஞ்சையுந் துவங்குமெய்யடிய
ந்துகியோசையும்வளர் சிவ

க. வல்லவர்வா ஞ்செய் தில்லையுந்தொண்டி மகிழ்க் றுசெய்வார் ப
தஞ்சென்னிமேற்கொண்டு அந் தும்படவழிப் பதிந் பத்தையுந்
குணந்தகிந்தத நடுசடைக்க ன்ரு சிவ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ம-ம-வரி-ச-ம-ப-ம-ம-ம-

பல்லவி

கெட்டுப்போகாதெனெனசே அனியாயமாய்ந்

கெட்டுப்போகாதே கெஞ்சிக்

அரபல்லவி.

கிட்டர்தொழுந்தில்லைச்

சிதம்பாநதனில்லாமுஞ்

சிவனேசிவனே

சிவனெனவென்றுரைப்பாமற் கெட்

சரணங்கள்.

- க ஆசாபாசத்தைத் தூத்துடைனக் கதினனுண்டோ சொல்வதது
பேசாமலனுதினம் பிழைக்கும்வகையைத்தேடி பெருமான்பெ
ருமான் பெருமானென்றுரையாமற் கெட்டு
- உ விழலுக்குமுத்துலை பாட்டுசும்மா வினுக்கிரைத்தென்னப
லன்காட்டு, பழகப்பழகவெட்டுப் பழமென்றுசுக்குமோபரணே
பரணே பரணெயன்றுரையாமற் கெட்டு
- க. சஞ்சலமேதுணக்கடங்கு குருசாமிதர்பணியத்துடங்கு, வஞ்
சகமேயேண்டாம் மன்னன்பொன்னம்பல வரதா வரதா வரதா
வென்றுரையாமல் கெட்டு

சீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஐம்பைதாளம்

பல்லவி

இனிகமக்க முடியாதுதேகம் தில்லை

அநுபல்லவி.

வனத்துறையுஞ்சிவகாமவல்லி யுமைபாகா

சரணங்கள்

- க மலத்தினுள்ளினேந்த புழுக்கட்டு துன்பவாரியைம்புலவேடர் வா
மும்பெருங்காடு, சலத்துளியாமேலிந்தவிடு இருமை தனைத்த
லெனுஞ்சனனந்தனையெடுத்துப்போடு இனிச்
- உ ஒருநாறுபேர்கமங்குமுட்டை நரனெருவனே சுமப்பனிர்தவு
டன்மாயக்கூட்டை, மருளிலாப்பழங்காயக் கோட்டைசன்ன
வாசலொன்பதாகியே வருமபழைவிட்டை இனிச்
- உ வருவாதவூரையுங்காத்திர இரண்ணிய வன்மனுக்குத்தனதாக
மவாவேரீர்பார்த்திர், திருநாளைப்போவானையுஞ் சேர்த்திர்காளு
ஞ்சிற்சபையிலானந்தத் தெரிசனந்தந்தேற்றிர் இனிச்
- ச வருவதென்றுவலர்க்கொன்றைதாரும்வந்துவாழாதவாழமிந்த
மலமயக்கந்திருந், திருவருளானோக்கி என்னைப்பாரும் பார்த்து
ச்சித்தமகிழ்ந்தானந்தத் தென்மதுரைசேரும் இனிச்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நா தநாமக்கிரிவை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்பிறவாமலையாளாய் கேளாய்

அநுபல்லவி

பொன்னம்பலவாணவாகா பூமதனைவென்ற யோகா நிரந்தரமும்
மமசபையிலைவப்போகா புலிபூர்ச்சிவதாரிவல்லியுமைபாகாஇன்
சரணங்கள்.

- க காயமேமிலையென்றெண்ணி தீயபாவமேபண்ணிமாயநரசை
நண்ணிவருந்தவேமுடியாது பாவஞ்செய்யாமலிருந்தகலவுமொ
ண்ணுதவஞ்செய்தாலு மிருந்தஜனனமும்போதும்-இன்
- உ தொலையாச்சன்னததாலே அலைவாய்த்துரும்புபோலேநினை
பாச்சமுழின்மேலேநின்மனதருளேநாட்டி யகலாதகன்மனி
கைகளைவிட்டோட்டி யழிவில்லாதசின்மய வீடுமாட்டிஇன்
- ந நின்னருளினிலைவந்தேன் சந்திதி தனையடைந்தேன் முன்னம்
வினையைத்தறந்தேன் மூண் கடுவுண்டனாயா வணங்கினரை
யாண்டருளுமென்குறையா கனகசபைதாண்டவருடராயா-இன்
கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கலந்துகொள்வென்திலை பம்பலந்தன்னிலே
காரணங்கடந்த பூரணத்துடனே கலந

அநுபல்லவி

- க கூறுவதுகத்தொடருமிருமைக்கொடிய வினைகளடிவோடகன
றது சாற்றாமெரியபுவன மெல்லாங்கொண்டு தானதுவானது
நானதுவாகந் கலந்து

சரணங்கள்.

- உ கட்டுரை கேளாதவன்மனம் யான்வைத்த காவலற்றங்கியென்
னேவலாளாயது, தொட்டுமறித்திங்கெனைத் தப்பாரெவர்கொ
ல்லற்கரியதோர் நல்லவுறவினிற் கலந்து
- ந செங்கோட்கடவுட்பதமுமயானமுஞ்செய்ய கமலத்தோன்கை
யுஞ்சலித்தது, நங்குறநாதன்குறியும் விசுத்தது நம்பலமான
போம்புலச்சோதி கலந்து

கீர்த்தனம்-இ-ப-ஆரபி-ஏகதானம்.

பல்லவி.

மாணிக்கவாசகர் பேரொளங்குததர வல்லாயோவற்றியேன்

அநுபல்லவி.

காணிக்கையாகந்

கொடுத்தேனுளக்கென்னை

ஆணிப்பொவ்னை தில்லை

யமபலவாணு மாணி

சரணங்கள்.

க. நோயும் வருவாயுளசுண்டைபிடாதே நோக்கரைந்தாகநோக்
கிலிடாதே நோயுந்தருமாந்நலிததுவிடாதே சங்கிதியில்வையாதே
ஆயுமினயரினாருடி யமர்த்தி யத்தாவிதழார்ந்திபுத் தியளித்து.
தியுமமறுமை பெயதாநிலாதுதன்னுஞ் சிற்சபைமந்திர தெயம்பர
தேவா மாணி

உ. சுட்டி காவலிட்டுந்நீட்டத்தெயின்னாந்த காலைக்கரங்களைக்கட்டுமெ
ன்னுதே கொட்டிமுழுக்கிட்டு கூகுவென்னுதே, கொடினிகொ
ள்ளாதே, பிசாட்டிபொருவர் புலம்பவவாராதே ஏழப்பிணத்தை
யெய்மென்றிடாதே சிட்டரல்தாமுத்திரு கட்டளைமேவுஞ் சிதம
பாதேயப்திரு உ. ராயா மாணி

க. கட்டையின்மேல்வைத்துச் சுட்டுவிடாதே என் னாக்குழியிற் பு
தைத்துவிடாதே பட்டுமபணியுந் தரித்தயலோர்வந்து பாலன்
ளிக்குத்காதே கிட்டியொருவர் சுடங்குசெய்யாதேகேட்டவசெ
ல்லாங் கிடைக்கத்தகுமெனனச், கிட்டிப்பவன் பணிசிற்சபையி
மேவுஞ் சினையருபா சிதம்பரநாதா மாணி

ச. அப்பருள்வீங்கத தடைநகனொன்றுமாநூர்வெண்கறியேறின
ரென்று, செப்பரியதிரு ஞானசம்பகம் தேசுடன் செனரூரெ
ன்றும், இப்படி யென்னையனைத்து விடாதே எம்மாணிநுதப
டியெய்நுபட்டச் செப்பவருவீர் நடம்புரிமேவுஞ்சிதம்பரதேவா
கிவையிசோயா மாணி

ரு. சிற்பாதற்பாபெயப்பொருளுங்கண்ட சித்தரெல்லோரும்கிறை
நதுவெரிசிக்கத், தரிபதமாரநாலாஞ் சுகதினிபநமுஞ்சாயுச்சி
யமுடபெறவே, பொழியுமசியிமைவார்சொரநதிடப் பென்
னாசலாடுகதிரு வாதுரைநாளிற் கற்பூரநீபமபோ மென்றனுட
லைக்காகசபையிற கலந்துகொள்வாயே மாணி

முத்துத்தாண்டவா

சபாநாதர்பேரில்பாடியகீர்த்தனம்

முற்றிமுற்றி

உ.

திருச்சிற்றம்பலம்

ச ப ர ந த ர் து ணை

முத் துத்தாண்டவர் பதம்.

பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிசாளம்

பல்லவி

வருவா வருவாரென்றென் பசு வசத் துந் து வர வர் வரல
வாந்தாரென்பாரைக் காண் கிலென்

அறுபல்லவி.

தெருவிற்கும்வாசற்குந் திரிவாரங்குமாரெல்லாக்
தில்லாபுரீசர்முன்போய் நல்லாமென் னுபுத்தெய்வவார் வரு

சரணங்கள்

க நிலவிலுலாவச்சொல்வார் சனைவப்பன்னிரைப்பார் கலவிந்ரு
வேளையென்பார் மலர்மெதையிதுவென்பார், சமேவந்திசுரே
கப்பலமோ நானேனுசெய்யஉலகாருந் தில்லை சந்நவியென்னை
யணைய வரு

உ நாமறியோமோசாமி தாமதஞ்ஞெய்வாரோ கீமயங்காதேயென்
முழுமலேற்றவருவார், நாமனார்வருநாமெவ்வன் செவனார்வந்தா
லெனன பூமலர்வாடுமுன்ன என்மேபசெருந்முன் வரு

ங கங்கைசடையிலாடச் செங்கைகிற்றுபுராடப் பங்கயமெனுந்
கைகொள் மங்கையர்க்கொண்டிட நங்கைகிவகாமிமொங்கை
சேர்புயமாட செங்கைகிமொடச் சதங்கைபாதத்திலாட வரு

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி

தேனார்மொழிமாணுள் தண்ணீர்ச்சேர்மயல்திரீர்

அறுபல்லவி

மாமனாகந்தேயமபல வாணுபணிபூணு தேனார்மொழி

சரணங்கள்

- க அளகமதுசரிய முகமலர்வளைநெரியக் களபமுலை புளகமெழக்
கலவிசெய்யத்தருணம், வளமைபெறுமக்கு மாலைகைமார்பாவதி
ருபா, களமார்வீடவூணதில்லைக் கனகசபைவாண தேனார்
- உ அன்றைதான் வசைபேரவே துணையானமாதருமேசவே, கன்
ன்னமாமதனெய்யவே மலர்க்கைகிற கங்கணந்தொங்கவே, எ
ன்னதான்செய்வாள்சொல்லீர் மயலெளிதல்லவேநில்லீர், மன்
னந்தார்தூதா தில்லைமன்னுளாடியபாதா தேனார்
- ங சந்தனஞ்சுகுதென்பன் மனந்தகைத்தால் பகையென்பன் அந்
தியுந்தனலென்பனொரு வல்லுநாறுகமென்பவன், கொந்தார்
கொணறைத்தாமா நறுநகோதை யம்பினைவாமாஇந்திரன்றிரு
மாலயன்றொழுமீசா நடராசா தேனார்

பதம்-இ-ம்-ஆஷாடகன்னடம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பேசவுமொண்ணுதோ கோபமேதோ தென்புலியூர்

அறுபல்லவி.

நகரேயுமக்கு நானுகாதோ

பேசவுமொண்

சரணங்கள்.

- க வருந்தினுழைக்கவுமாச்சோ உம்முடன்பொருந்தாத வென்
னைச்சேர்ந்தா லேச்சோ இருந்தவிடமெல்லா மவன்பேச்சோ அ
வன்கையின்மருந்துதான் நலைகேதறிப்போச்சோ பேச
- உ மாதவர்வசையாலேமனம்நோமோ வென்றைத்தள்ளரீதமோபெ
ண்பழிவினோபோமோ, காதலறியாதவாரீர்தாமே சுந்தரனார்
தூதரேயிப்படி செய்யலாமோ பேச
- ங கொந்தலாமளியிற்சேர்ந்திரே சேர்ந்தனைந்துசந்ததம்நீங்காம
யல்தந்திரே, அந்தமின்னூர்தம்மைநினைந்திரே சிலகாமசுந்தரிபா
கரே மறந்திரே பேசவும்

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அப்படியிப்படிசெய்ததற்கொப்பினேன தப்பிதமோதில்லைதாண்ட

அறுபல்லவி.

பொற்படியேகொடுத்
மெப்புடன்வந்தென்னை

தெப்படியாகிலும்
மொப்புடன்கூடீர் அப்

சரணங்கள்.

- க வாலையிலேசந்தச் சோலையிலே முத்துமாலையிலே பொன்னோலை
யிலேசெய்த, வேலையிலேயந்தி மாலையிலேதென்னஞ் சோலையி
லேசாமலையிலேநீர் அப்படி
- உ மேடையிலேமலர் குடையிலேவிளை யாடையிலேயுறவாடையி
லே, நீராடையிலே பெண்ணைக்கூடையிலேமுத்தாடையிலே கை
போடையிலேநீர் அப்படி
- ங நாளையிலே பெண்ணையாளையிலே சொந்தக்காளையிலேறியே வா
ளையிலே, யிந்தவேளையிலேகல்ல நாளையிலேகற்பகச்சோலையிலே
யாசை மீளையிலேநீர் அப்படி

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

சாசமிப்படிசெய்யலாமோசாமிநீர் சாசமிப்படிசெய்யலாமோ

அறுபல்லவி

வரிபெறும்வினோதரே வளர்சிதம்பரநாதரே

சாச

சரணங்கள்.

- க ஸ்தனத்திலே கையைப்போடுகிறீர் முகத்திலேமுத்தம்நாடுநீர்
தலையிலேமலர்குடுநீர் தழுவிவேவிளையாடுநீர்
- உ மாணமுறுமெங்கள்குலத்திலே மாதவர்வருபின்பாலத்திலே
ஞானமுறுஞ்சிவஸ்தலத்திலே நாரீகபொன்னம்பலத்திலே சா
- ங வேதந்துதித்திமெநீதரே மிருந்திமெநிரக்கியாதரே
ஒதவருந்தில்லைநாதரே யுயர்சிதம்பரநாதரே சா

பதம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

வேண்டாமிதெல்லாங்காரியமல்ல-தீண்டாதேநிலலும்

அறுபல்லவி.

வேண்டாமிதெல்லாங்காரியமல்ல தீண்டாதேநிலலும் தாய்தமர்கண்
டால், ஆண்டவரென்றும்பயப்படார் தில்லைத்தாண்டவராயரே

சரணங்கள்

- க இரவிலேவந்தென்னை மல்லிகைப் பூயினாலேயெறிந்துசருவித்
தாமிமடியையிடித்துப்பண்ணுத சரசமேபண்ணுநீர்
கோவிலில்லாநூவுரையையோ பானியேன்பகஷம்யார்சொல்
வார்கள்சேவிலேஹும்நீதரே திருத்தில்லைநாதரே வேண்
- உ ஆருமில்லாவிடத்திற்பிடித்தாற் சேருவானென்றுபார்க்கிறீர்
அந்தத்தாருகாவனத்துமாதர்போலல்ல சமர்த்தினையா
ஹருமலகுமறிபச்சேலை தாருமிரவுப்பகலும்விட்டில்
வாருங்கடியினைபலாஞ்செம்பொன் மன்றுளீசரே வேண்
- ஈ இன்னிரினியொன்றெண்ணாமல் முன்னுறநவாபிருந்தவரைப்
போற், பின்னிலேவந்தா தழுவினாற்கண்ட பேரென்னசொல்வா
ர், சொன்னாலுஞ்சற்றுமறிகிறீரில்லை முன்னாலுறந்தவர் வருகிறா
ர்பாருட பொன்னாடர்பணி நவிலைவாசரோபுபிழ்சீசரே வே

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜப்பைதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்துவாபோடி யடிமானே யின்பம்

அருபல்லவி:

தழைத்தபுலியூறிற் குண்டவரைத்தாயே அழைத்

சரணங்கள்.

- க அன்னநடை பின்னே யேனின்வன்ம மென்னையன்னையென்றும்
பார்கின்றன் தன்மம்சொன்னேனு னோருவார்த்தை கன்மம்நா
ளுஞ்சுசமுறவே மருவாதஜென்மமென்னஜென்மம் அழை
- உ செம்பொன்மல ரின்பமுடன்கூடி யுயர்செம்பவள வாரிலிசை
பாடித், கும்பமெனுமிருதனத்தைநாடி யென்னைக்கடியவர்போ
னவிடக்கேடி யுறவாடி அழை
- ஈ தில்லைவனந்தனிலிருக்குமீசர் எங்கள் சிவகாமவல்லிபுடன் பிரி
யாதநேசர், அல்லறுத்தாண்டவர் பிராசர் இப்போது அன்ன
மேரீர்சொன்னால் வருவான் பிரானேசர் அழை

பதம்-இ-ம்-எ துருலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைதீரவேயென்னை அணைந்தாலொண்ணுதோ

அந்நாட்டில்

புரைபுரியுநிலில் சசாசனபக்டேசா

ஆசை

சுபணங்கண்.

க சத்திரண்குண்டிலே மகதரங்கமானதுமால் எத்தன்மீதிப்பட்
சமலவததுவாநதாநிலாணணுதேதா, கந்தர்ப்பனனை புஷ்பமான
மகதேசமேவருமே தந்தேசமேகொலவதெலலா மகதேசடைச
டேசா

ஆ

உ தேடியவால்லவன்டேடி கடமருவாபுருத்தா நீட்டவுலகிற்பே
டோடிநிலாணபயுமோ, சுபணவந்தவனா மெல்லோடிவெசய்யல,
சுமோ பாடிபகினைநர்ப்போற்ற வாடிசுபக்டேசா

ஆ

ங் சுருமேகங்கண்டு மயிலொருகையிலிலேயார் கரினமுடவ
சேர்தனபெருமைபதவலலையா, புஷ்பபக்டேசா மகதேசபரு
ணமீதினிற சுருதிபுகழுநிலில் சசாசனபக்டேசா

ஆ

ஏசல்-பதம்-இ-ம-சௌரஷ்டிரம்-ஏதாளம்.

பல்லவி.

க திருமுக்குப்பந்தலின்கீழ் சுருதிப்பயன்முதலோர்
இருபக்கத்தொழிவருமே இவரார்சொல்லன்கிண
ஒருபத்தன்செயுதவததைக் சுருகிறுத்தவகாட்ட
வருகிற்பார்பல வரவாசாண்மின்கிண

உ வடகயிலைதனில்முன்று கடருமுத்தாநதேபால
இடபயிசையேறிவரு மிவரார்சொல்லன்கிண
கடல்கடையுமேபாதெழுந்த விடமுமு செய்கேசர்
கடனபாதிபார்திலை நாபகர்சாண்மின்கிண

ங் காரொணமுவாயிரவர் தோருமுனிவருந்முத
இரகயிசையேறிவரு மிவரார்சொல்லன்கிண
சரபதராஜனுமுன்று புருமுமேக்டேசமுனிந்த
பாமகவகாமியல்கி பங்கர்காண்மின்கிண

சு கத்தருவகிசபாட தத்திரனன்புமுமுதவ
இருதிரையிமானதநிலவரு மிவரார்சொல்லன்கிண
அந்திவடிவினர்தொண்டர் புத்திவல்லவாதியவரவரல
சத்திரசேவராரணந்தத் தரண்டவர்காண்மின்கிண

பதம்-இ-ம்-செளராஷ்டிரம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நேசமேன்பூசலே னுசைபேன்பேசரீர்

நேசமேன்பூசலே னுசைபேன்பேசரீர்

அறுபல்லவி.

வாசன்சேர்தில்லைட

ராஜரோமுந்தவம்மை

மோசஞ்செய்தானேயந்த

ரோசம்போதாதோ நேசமே

சரணங்கள்.

க	வாடியென்றழைத்துற	வாடிமுகவிச்சைகள்
	பாடியவன்மேற்சிந்து	பாடிக்கொளவிரல்லாற்
	போடியென்கிறப்பச்சப்போடர்	முன்னமும்பேய்க்கூத்
	தாடியென்பதுமெய்க்க	வாடியபாதரோ நேச
உ	கொம்பனையாள் குதிகைக்	கொம்புண்டாணையொரு
	கம்பஞ்சேர்த்தீர்சேர்த்த	கம்புகன்றிடக்கண்டிர்
	ஆம்பலவாணரோலு	ரம்பலேனுமக்கிப்போ
	யென்போலுமெயொருத்தி	யினபஞ்செய்வாளோ நேச
ங	பூண்டவாசையானேசம்	பூண்டபோதேயெனக்கு
	வேண்டாதவனாத்திண்ட	வேண்டாமெனறேனே
	ஆண்டாரோரோனைப்பெண்	டாண்டாற்றலைக்குமேலே
	தாண்டவாழ்ரோதில்லைத்	தாண்டவராயரோ நேச

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேவலியவந்தேனே கோபம்

அறுபல்லவி.

ஏனோவம்பலத்துறை வானே துய்யோனே

சரணங்கள்.

க	நிலைந்துமனதினவன்மக்கண்டு	நெஞ்சினினைபா தெல்லாநினைந்
	துறின்றுதுவன்ம, கனதனமெனும்ஸ்தனம்ரண்டு	நல்லகாணிக்
	கையெனவலங்காரமாகக்கொண்டு	நானே
உ	தூறேதுயில்லையேபென்மீதுவினே	தூறுசொல்லிப்பிரிந்துவந்
	ததேருது, வேரோயொருவரைத்துது	போகவிடுத்தாற்றீராநெ
	னறு வேண்டியிப்போது	நானே

முத்துத்தாண்டவர் சீர்த்தனம்.

108

௩. தில்லைப்பலத்திலாடிநின்ற சிவனேநீர்வாராதசேயைநாடி
முல்லைமனிமேற்குடிக்கொண்ட மோகத்தையுன்னிமுயங்க
வேதேடி. நானே கக

பதம்-இ-ம்-லீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனவினுமறப்பதில்லை மாணே

நானும்

அநுபல்லவி.

கனகசபையிலாகும்

கடவுள்பத்தானே

கனவினு

சரணங்கள்.

௧. ஒன்றாகின்றசுந்தரமும் முவுலகுக்குயிர்க்குயிராகியேபுணர்த்
தும் விசித்திரமும், குன்றதருளானிக்குந்திரமு-மெண்ணை
வினையாடிய வுபாயத்திரமும் கன

௨. இன்பவெள்ளத்தழுத்துமிக்கிழுங்கிப்பெயங்குகங்குதானா
யிருந்திலகுஞ்சதமும், அம்பரத்திலாடியபொற்புயமுமபுஷ்பவ
ணைமீதிலெனையணந்தவனுபோகவிதமும் கன

௩. பாமசல்யாணசர்வேசா யெங்கள் பார்வதியெனுஞ்சிவகாமிபி
ராணேசா, கருணைசந்திரசேகரவில்சம் நானுங்கனகசபையில
னவிரதமும்நடேசா கன கஉ

பதம்-இ-ம்-ள துருலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தனித்திருக்கப்போகாதுமானே

தில்லை

அநுபல்லவி.

வணத்துநடராஜர்தம்மைமருயாமனானே

தனித்

சரணங்கள்.

௧. காமன்பெருங்கழுவலைத் தெய்யப்-பூர்ண
கலைநிறைந்தமாமதியுந் தழல்மாரிபெய்யச்
சாமமெல்லாங்குயிர் கூவி வைய-வென்
றலையிலெழுந்தோன்தென்றெண்ணி மனம்நையத் தனி

௨. இரவேர்புசுமாராதெங்கே செல்வேனினி
யென்றாதத்துப்பெண்கட் கிதையெதென்றுசொல்வேன்
தானிலையுமதனை பென்றுவெல்வேன்-வீறு
காதல்வள்ளந்தீர்த்தென்று கலந்தனைநுபுகல்வேன் தனி

க திங்கள் கங்கையா லோடித்
 லோகாமயல்க்கு
 வெந்நிலையாக்கென
 மனமுள்-கறுக
 தேனகமழுபுட லாவாழத் தொடையதன்மக்கணி தனி
 பதம்-இ-ம-கல்பாள்-அடதாளசரப்பு.
 பல்லவி.

கபையிலவர்கெ தீர்ச்சில்லாது
 அவரைக்கிட்டித்
 கமுவவுன்றாமல்லது.

அதுபல்லவி.

உடசரிப் பேன் சொல்லி அப்பலவாணனருள்வரித்தெனவெல்லி
 கயினமெனநனக்குச் சொல்பவாய்வந்திப்போ
 அபிபிடித்துக்கொண் டலைதுநீதிரிகுறப் சபை

சரணங்கள்.

க வழங்கொன்றிய யோடி நூலுபேர்ரொன்னவார்த்தையுங்கு
 மிப்பய்யு, கிழுநூலாசிரியரோடி தினமெடுத்தாவிடபார்த்
 தச்சொல்லிய பாரடிசுமுக்தெ ள்ழந் குறைவென நுண்டாகரு
 முயத் சடிவாழைக்கொடிவகினைக குயம்ககிநயம் படி சபை
 உ தெருளியென்றோகக் கட்டினா லுலிதகருகததிருட்க்கனனக்
 மகாதிடநாயு, கருளித்தருவ மட்டிநா ளிந்தகம நகலுன
 பல்லவி. சபைகாட்டுறப் பெருமைநகாருசரிசைப்படி
 மையாண் வாய்கி, தமையிவாநுதநீசக குணைமுதிராங்கி
 6 இவ்வகைகொழிவாறா சிவாயுசகரு இனிவோருணம்மிறக்கு
 நோவந்தகவடிசிறுநுமோ உன்னிடததிவிபரயம்மிறக்கு
 மோ, முடிவகாயபலததனை முயங்குநிலனென்றுதிடுகி
 ட்படவருமெச்சத தென்பாய்ச்சொல்குறும்பனறு சபை கச

பதம்-இ-ம்-செளராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தெருயில்வாசானே கைச்சறநே-திரும்பிப்பாரானே

அதுபல்லவி.

உருவிவியோதிநிரபுரத்தையமுடனெரிசெய்தகடனராஜன் தெரு
 சரணங்கள்.

க வாழ்முன்னில்லானே வெனக்கொரு வாசகஞ்சொல்லானே
 நேசமாய்ப்புல்லேனே சமழவைத்தராசனைவல்லேனே, தே
 சிகனமபலவாணன் மம்புரி தேவாதிதேவனகிதம்பரநாதன் தெ

உ. போதும்போது தில்லையெனக் கொழு-து துசொல்வா ரில்லைய
நகறிநீகனில்லையெ யென்றோற் றுறவின டெயிலையே
வேகனுமாலு மூபாயிநுத்திரன் னனைவரு 'பெயர்' மூலம்
பாதன தெருவில்

ங. பெய்யென்றிருந்தேனே -யவருடனாகையறிந்தேனே-மமபல்
தணிந்தேனே-பசுநதிமெய்யுங் குளிந்தேனே அவயகமுய்யப்
பதஞ்சலிபோற்றிடவாழ்க்கனகசபைநடராசன் தெருவில்

பதம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவுகண்டெழுந்திருந்தேன்-மானே-தில்லை

அறுபல்லவி.

அனவாதநடராஜர் கன்புசெய்தகாரேனே கனவு

சரணங்கள்

க. தெருவினித பவனிவந்திட வுரகண்டி தெரிந்தத ள்விவன்றன்
சீவனவாதைநடவுந் றுந் துள்ளியபதது ன்ப்பாண்ட வுரகன
யுள்ளததிலடங்காமல்லாடி பம்புத்ததொழுவும் கனவு

உ. கண்டவுனவம்மீதிவழிமுறும்வாசகம் -காந்திரன்னைமாலைதாரிற்
காசனுற்றழவு - புண்டரீகபாதநதத்தொழுவும் தொங்குந
பூரிக்கவுடைதாமப்புரத்தாரிகழவுங் கனவு

ங. அங்கசன்மர் செய்கறவுபொந்த வாறுப்பெனசெயன்னே
ரந்தரவுரு, செங்கலையனைமீ றாவுந் தமுத்தில்லைகதாண்ட
வரைச்சேனதினபாமெ றவன கனவுகண் கன

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லவாராய்-சேதிசொல்லவாராய்

அறுபல்லவி.

சொல்லவாராய்சேதி சந்தரமாயின்னே
தில்லைநடராசரென்னைச் சேந்தமாமையல் சொல்ல

சரணங்கள்.

க. அடுத்தித்தேவந்தே யந்தரங்கம்பாராட்டி
துடுக்காகமோடிசெய்தார் சொவந்தேதுமாலே சொல்ல

- உ ஆசையாகினுலென்ன வதுர்வூடமுன்னிலைவணும்
பேசவுமறிபாத பெண்பேதையானடி சொல்
- ந இநவருமொருமித் திருந்தசுகங்கெல்லாம்
ஒருவரறியாரோ ஐரில்லும்மலாகுதே சொல்
- ச சம்புகிவகாமி பங்கர்சந்திர சேகரர்
செம்பொன்னம்பலவாணர் சேர்த்தணைந்தமையல் சொல்

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே சுவாமிரீர்ப்போ

மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அதுபல்லவி

வைபகம்புகுந்தில்லைவனகாதரேயென்சாமி - மருமலர்மெத்தைமீதி
விருவருமாயிருந்து-மருவிச்சுருள்கொடுத்து மருவிமுத்துமுத்தாட
சரணங்கள்.

க வரிக்குயிலேழிசைகூவத் தென்றலுந்தாவ மன்தன்மலர்க்க
ணைதுவ, உருக்குமதிதனிலேயலைவாப்மெழுகதுபோல்உருகு
தென்றனுளம் பரவசமாயுடலம்-வருகுதுகாமவெள்ளம் பெரு
குது வரவர மையல்

உ களபகஸ்தூரிகள்பூசத் தேவரீருடன்சுலந்திங்கிதமொழிகள்பே
ச, அளகமலர்கள்விசுவணை தனிலேயிருந்து அந்தரங்கமாகியெ
ந்தனுளமறிந்து-சின்னதமகிழ்ந்துநீ ரிந்தநாளிற்சோ மை

ந தில்லைமுதூரில்வாசரே மூவாயிரவர் தினந்தினந்தொழும்சரே
வல்லிசிவகாமி மகிழுஞ்சபேசரே மாதவர்பணியும்பாற்பாத
ரே, தமிழ்க்கொருதேரே பென்பிராணகாதரேவரவர மையல்

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி அடதாளம்.

பல்லவி.

மனதினிற்றயவானார் தினந்தினமிப்படி வருமோதவருதே

அதுபல்லவி.

தனதுக்குறைவுண்டோ வென்கிரீர்தேவர்கித்த

மெனதுபாக்கியத்தில்லைக்கனகசபேசரே

மனதினிற்

சாணங்கள்.

14692

- க உருமத்துக்கமலம்போற்றிரு முகம்புலவர்வானேனொருமனதா
யிருந்தால்பெருமூசக வுவானேன், அருமந்தமனதுதான்தெ
ருவெங்குமுலவுதே பெருமைக்குத்தழுவுவதுரிமை யோசாமி
- உ எவர்மோகந்தனில்வீழ்ந் தெவர்மயமானுந் கவரியின் காற்
றைப்போற்றுவள வேண்டாமோ, அவரவரிச்சுவைத்தாநல்
ரசருசிபால நவபலங்காணுமன்றோ சிவகாமிபிறுணவேசரோ
- ங தயவானுடிக்கடி சுயமாவாமேனும பிரியவார்ததைபேசினார்
செயலாவதேது, அயலாகவெண் தள்ளரியாயமோதேவாகரு
வயலார்க்குஞ்சரியே நன்னயசபைவாண மனதினி கசு

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நினைத்துகொண்டால் சகிக்கப்பேர்மோ தனக்குத்தானே
நிகராகியசாமி செய்யித்தையை

அதுபல்லவி.

அனைத்துலகுந்துதிக்கு மம்பலவாணரென்ற
னந்தாங்கமறிந்தே தந்தவிற்பசுகத்தை

நினைத்து

சாணங்கள்.

- க வெடித்தமல்லிகைமுல்லை முடித்தேன்குழலிசீவி
மடுத்தசுருள் தகதிகழ் கடித்தசம்பிரமலிலை நினைத்
- உ முலையைநெருடிகெஞ்சை உலைமெழுகாயுருகிக்
கலைநெகிழ்த்தியமிர்ந் நிலைசொதித்தவிதத்தை நினைத்
- ங முத்துஸ்தனத்தினமேற் றையவைத்துக்கம்பதித்துச்
செதிரமஞ்சத்திருத்தி முத்துமுத்தாடினதை நினை
- ச நாமருபமொன்றில்லாச் சோமசேகரர்சிவ
காமசந்தரிமகி ழ்சரின்பாத நினைத் உசு

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிரிந்தாலுமறக்கிறதில்லை பெண்ணே-கடனம்

அதுபல்லவி.

புரிந்தாரம்பலவாணர் பூவணையின்கண்ணே

பிரிந்தாலு

சரணாகதன்.

- க. சந்தனங் கஸ்தூரி னாபூரி - பெத்தசரசலிங்கித லீலைச் சாரமெ
பிரிந்தி, சுகந்த மலையால் வெறுவாசி யிரகிந்-றணித்திருக்கு
மபெண்ணொச்சந்த மென்னவிரி பிரிந்தாலு
- உ. வந்தன தினமீதிலமுதலவைத்து நகத்தன கக்கொஞ்சி-முதத்தின
முமலவைத்து குறிப்படுத்திய, சுகந்தவைகலைக்கெழ்ச்சி யுற
வாரிப வித்ததை காளும - கலவியதுருக மனப்பதித்திருக்கை
தனைய பிரிந்தாலு
- ங. தெனவைய மபதிசின்வாசர்-காளும்- சிவகாமியவ்விபுடன் பிரி
யாதிகேசர்-என்கவலிநிக்குஞ் சருவேசா-என்குமினை யொருவ
ரில்லாத ஈசர் நடராஜி பிரிந்தாலு உக

சீர்த்தனம் - இ-ம்-மோசனம் - ஆடதாளம்.

உ/ஸ்ரீ.

எத்தனைத்தவஞ்செய்தாரோ-மனே-தில்லை
சசுநனைப்புணரத்தமே

அநாபல்ஸன்.

கார்த்திரேனத்தெரியப்
காரணபூரண

பொன்னம்பலத்திலாடுங்
வரணவரனவர் எத்தனை

சாணங்கள்.

- க கொடுத்தொகைத் தருவாடுரு கிப்போது கொழுத்துப்பேருமுண்டாச்சே. மேலும் அகரவாழ்நடை மாட்டா தமக்குதன ஹாரமுமுண்டாச்சே, அந்தச்-தகம்நன்ன னுமாமன் நிலையாழ்நித் தாக்குத் தாகுனனிபமுண்டாச்சே, சற்றும வெட்டில்லாங் கவாணிக்குப் படராடை மெத்தவுமுண்டாச்சே - பென்னம்மா எத்தனை
- உ ஓநதசருயில்லாகபரதேசிக் கிப்போதுலகெல்லாமறவாச்சே பெரு-முத்தாபாஷ்டாடு குறிஞ்சுகடக்கிப்போதுயர்ப்பொன் தரு-ரசச்சே, கைலில்-அரித்தமானக்சசலைக் கேட்டவருக்கிப் ப்பாதுகாவுக்குமுண்டாச்சே, புரம-கிரிதநிததவருக்குச் செகரட்ச-வெலுக் திரு-பமுண்டாச்சேபென்னபமா எத்தனை
- க யானைத்தோலும்புலித்தோலும் முடுத்தார்க்கு ஆடைத்திரளாச்சே, உயர்-வானத்தினம்புலி குடினாக் கிப்போது மணிமுடி
- * யுண்டாச்சே, மது - பாண்டைமுன்னாச் சமந்த தார்க்கும்

* யுண்டிச்சே, மது - பானத்தைமுன்னால் கமந்த தார்க்கும்

முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனம் 1464^{ம்} இ

சைவப்பழமனைப்பிராச்சே பெண்ணுள்பாததைப்போ
க்கினர் காசானெனுமொரு மாபட்டமுமுண்டாச்சேயெ
ன்னமமா எத்

மாட்டிலேறித்திரிவாருக் கு றோடியவரனமுண்டாச்சே
தலைஒட்டிலிரகதேகுடிப்பாரு கிப்போதுப்பாத்கிரமாச்சே
ஒருவிட்டில்துடிநுந்தே யறியாருக்குவிண்ணோய்மறிவாச்சே
சுடு-காட்டிலாவார்க்குத திலைபென்றேயொரு பாணியுரு
ண்டாச்சே-யென்னமமா எத்தனை உஉ

பதம் இ-ம்-பமுனாகல்பணி ஆதிதாளம்

பல்லவி

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லி-நடே சரங்கநான்
தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லி

ஆறுபல்லவி

அண்டமெல்லாம்பாவுகி காண்டலகால்கள்கும்பிட்டே
னுண்டவரெனுநதில்லைத் தாண்டவராய்முன்போய்த் தெண்
சரணங்கா.

க பொருந்துவகாதல்கொண்டு பொன்னிதழ்த்துகனுண்டு
இருந்தோஞ்சொல்லவேயிண்டு ஏகாந்தநகலிற்கண்டு செ
உ கண்டால்வருமப்பேச்சு கன்னியவதிலேச்சி
பண்டுசொன்னதும்பேச்சு பார்வையவண்மேலாச்சு தெ
ந மண்ணுகாணம்போக்கி மனதைததானமலர்க்காக்கிச்
சென்னிமேற்காசுதாக்கித் தில்லைப்பதியைநோக்கித் தெ உஉ

பதம்-இ-ம்-சாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மனதறியாமல்மையல்கொண்டேன்-கொண்ட
மையலுக்கென்னபலன் கண்டேன்

ஆறுபல்லவி

தினமுக்கிருபபுரியும் நேசி-தில்லைச்
சிவகாமிகிழந்திடுத் திராடராஜர் மன

சரணங்கள்.

க மனதில்நாய்க்குவெறுப்பாச்சே யினி வரலாவிஷ்டிரப்பேச்
சேரினைத்துக்கொண்டாச் பெருமூச்சேபருவகேரிழையார்க்கி
தெல்லாமமேச்சே மன
உ மதிராய்வதென்னகொடுமையோமான் மலர்க-ணைசெய்யறு
றுகையே, சதிக்குயிள் உவுதுபொய்யோ பிமிஷதாணுறுயுக
மாளுதையோ மனதறி

௩. துதிசெய்துசொன்ன தொருநோடி. செய்த சுகலீலைதன்னைமிக
நாடி அதிவிதமாகக் கவிபாடி தில்லையம்பலவாணரை நான்
கூடி மன உச

பதம்-இ-ம்-67 தகாமக்கிரியை-துருவதாளம்

பல்லவி.

மனமுருகுதுவிழிபுனல்பூணுது மைபல்பெருகுதுமதியனல்லாளுது
வருமுருவிசை மென்னை தீண்டுது வகையென்னசெய்வேன்

அதுபல்லவி.

அனவாதமுமதினிதத்தாண்டவ மரவும்புவிமுரிதெரிசித்திடும்
ஹரஹரசிவசிவனென்னை யாண்டருளம்பலவாண-மன

சுரணங்கள்.

௧. தலம்மீதொருகாயேன் தந்தைதமரேன் மைந்தர்தாமேன் மலரே
ன்சந்தை மின்புனுதன மைந்சாஸ்வகமே, கலீசோறுதுவ
ளைசோருதுநல்லைச்சோருது மெய்சோந்துநல்லதனம்சோ
ருதுபணிசோருதுகெறிமுடிசோருதையே, இல்லையோகிருபை
நீவருதெனையணையிலையோ இனிநிரந்தமநதிரமிலையோஇனி
புயிர்விடுவேன் பழியெய்துவதினியே மன

௨. விரகாக்கினிமேனியிலெழுது வேண்டாம்வேழமுண்டுகனி
போல், ஒருராத்நிரிதுறுயுகமாய் விழியுறங்கேணுநங்கேன அரு
ளாற்றினமபணிவதுமுனையே அருளாற்றொழுதிடுவதுமுனையே
அறிவனறிவேன்கருணாகர தென்புலியூர்ச்சிவகாமசவுரதரிபா
காவுன்கருணாகடாசுதமே புரிசுவாய்கனகசுபேசா மன

௩. தவசம்பவிதருண குணந்தரு தருதிந்தியிதியெனநின்றொரு
சபதம்பெறத் திருநடனம்புரி தருசங்கரணே, அவசந்தாறுதல
வேலவிழிதரு நவசிந்தையிலுருகி யிதம்பெற, நவபஞ்சணையத
னின்மகிழ்கதெனே நண்டிலனைந்தான் சிவசங்கரதிரிருலாதா-
திரியம்பக திரிலோகநாயகா திரிபுண்டாஹா மகாதேவ

முததுத்தாண்டவர்-சபாநாதர்பேரில்பாடிய

பதம்-முற்றிற்று.

முதல் புத்தகப் பதிப்புப்பதம் - ௨௫ - ம முற்றியது மற்றகீர்த்
தனங்களுமும் பதங்களுமும் இரண்டாவது மூன்றாவது
புத்தகங்களான ஏற்படுகதி அவற்றைள் ஈ ஈ ஆகப்
பிரித்துப் பதிப்பிக்கின்றோம்.

உ

நிருச்சிறதம்பலம்

சபாநாதர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிள்வனா பாடிய கீர்த்தனம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனநபைவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரமே-அல்லாமல்-வேறில்லைசுதந்தாமே

அறுபல்லவி.

சொல்லுக்கெளிதுகெஞ்சே
வல்லிக்கன்புளசபை

சொல்லுவாயிவகாம
வாணன்வீற்றிருக்குத்-தில்

சரணங்கள்.

- க தோற்றுமுமலவோகாக் காற்றிலிடுஞ்சாகத் தூற்றியொழி
த்துக்குரை யாற்றிப்பரசுதிவி லேற்றினைப்பதற்கு தில்லைச்
- உ தத்துவநிலைதெரிந்தொத்தமனதோடிரு கைத்தலமெகிரேகுவி
ததேமுடிமீதில்வைத்த பிறகுபயபத்தியுடனே தெரிசித்தபொ
முதினுயர் முத்திதந்தாளத் தில்லைச்
- ஈ தாகினிதனிற் சயிலாசரொன்றொரு நடராஜரிருந்துபாவநாசஞ்
செய்வுதிதுவே வாசஞ்செய்வோருக்கு மோசமவராது கிலேச
ம்வராதமபாசம்வராது தில்லைச் க

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவுராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கெரிசித்தபேரைப் பரிசுத்தராகச்சிதம்பரமன்றியுண்டோ
விரிவற்றபூலோக நவிலையென்றுளவொரு மித்தநடந் தெதிர்
கொண்டு,வேருவொ தனைவிண்டோடிாண்டு, கோபுரத்தைக்
கண்ணாவேகண்டு தெரிசி

சரணங்கள்.

- க மேலைத்திசைக்கோபுரத்தினிற் கற்பகவேழமுகன்றனைவாழ்த்தி
நாலாநிலத் திருமயிலேறுங்குமான்முன் நின்றதொழுதடி
போற்றி, அனுகூலச்சிவகங்கை மூழ்கியநீரை யுட்கொண்டு

மனக்குறையாடறி, இந்தஞாலத்தையின்ற சிவகாமசுந்தரி பா
லுற்றிருவினைமாற்றி வெகு சிலததுடன் மலர்ச்சாததி அர்த்தசா
மத்திலேதொழுதேத்தி தெரி

உ நம்மித்திருமுலஸ்தானத்திலேதுதி நாததமும் பேறப்பயின்று
உமைஅம்பிகைத்தானைப்பணிந்து மலாநியோ யடைந்துபுலாதி,
யையெனறு நிதமுமபர்வணங்குதும்பே ரப்பலத்தானைக்கண்டுண்
மையாய்ச்சேவித்தகன்றுகள் ள-வெற்பிறவிப்பிணியேவரைப்பொ
டிசெய்யுஞ் செம்பொற்சபைநாடிசென்று கொடிக்கமபத் தரு
கினில் நின்னுதைபால்கும்பிட்டாகராவென்று தெரி

கூ ஞானசபைதன்னச சேவித்தகன்றுள்ளாக்கிய வுண்மையைநாடி.
பொளியானத்தையற்புதஞானக்கண்ணு லறிந்தநானந்தவாரிய
லாடித், தவமேனதுதுடன்வருந்து செடவகண்முழுதுஞ்செ
பித்தன்புரீடி, நேறும் வானத்தவர்க்குங்கிடைபாதமுத்திநிதா
னத்திற்சேவடி தேடி, மெய்த்தியானத்தி லேதுபாடிக்கியான
த்தைவேறாச்சாடித் தெரி உ

கிர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகலியாணி-ரகதாளம்

பல்லவி.

தெய்விகஸ்தலமித்தத்திலலை-இந்தவைபேரமமென்கெங்குமில்லை

அதுபல்லவி.

தய்யவேதனுமா லுத்தேடியேகாணச் செய்யதாமரைத் தாளாலாடி
யேநின்ற, வையனிருந்துவாசஞ்செய்யுந்தென்கயிலாசமாமே பிணை
சொல்லப்போரா ஒருவாரலே தெய்வீ

சாணங்கள்

க மதிலா யெழுந்து புஞ்சாக்ஷாமேசுற்றி-வளைந்திருப்பதுஞ் சிதம்
பாமே, போலாஞ்சுதர்வேதநாலுங் கோபுரமேயாகிச்சமைந்து
நிற்பதுநிலவாமே, யினுவதனெத்தலத்தையும் வெவ்லுமே யு
லகம் பதினாமிதைத்தானே சொலலுமேயார்க்குங், கண்டென்
றுவினேசொல்லக்கூடுமோ தெய்

உ மூர்த்தியுந்நீர்த்தமுந்நலமும்மூன்று முககியமுமொருமித்தநல
முங்கண்ணற்பார்த்தவர்க் குண்டோசஞ்சலமும் நினைவின்படி
யேவந்தெய்துஞ்சலமும்வேத சாஸ்திரமுமிதைத் தானேயோ
துமேநிமிஷந்தோத்திரமாயுரைத்தாலும் போதுமேயிதிலோர்
மாத்திரையாப்போது வீற்றிருந்தாற்றீது வருமோபிறவியைத்
தருமோசறறுந்தாறு தெய்

௩. எப்போதும்நலந்தருவதுவே யிதுவெல்லாச்சமயத்துக்குமபொதுவே-யிதற்கொப்பான தலமினியிதுவே கிராட்டினன் : கமலத்தானமிதுவே வச்சிரக்கொப்பாருங் குழைச்சிவார்ப்பாகனாகா லத்தப்பா திவராமபிஷேகனாந்தமக்கொப்பாக் தலந்தமதுமெய்ப்பான தலமிதுவுண்மை யிதிலுள்ளவண்ணை யினைமனந்தம்

கோத்தனம்-இ-ம்-தேவகாந்தாபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எந்தத்தலத்தையுமிந்தத்தலத்துக்கிணை சொல்லக்கூடாத்தலையன்

அதுபல்லவி

சொந்தத்தலஞ்சிதம்பரமென்று மனத்திற்குத்திததுகருமலையிலே எதிர்வந்திட்டமுலமகன்மேலே ஆனந்தக்கூத்தாபினை

சாணங்கம்

௧. ஆதியில்வெண்குட்டந்திரந்து நவாபிதசத்தாபினை பொன்னிற மாணாதேகம்நீசச் சாதியின்மூலாபிதை நன்னாட்டியக்கதி சாரந்தரதுவேதெய்வீகம் ஒருவேதியின் வாயிலோடுகாறிட்டுக் கூடுபொய் வீட்டிற்புகுததுகாகயின்னுந் திதறுவத்தாலெ பபோதுந்தரிசனம் செய்திமொர்புலிகாகம், முன்னமெய்ததுபொன்மழமேகம் இந்தவைபொகயின்னமனம

௨. கழுதுபுசிச்சத்தவறி யிறந்தகயலுமடைந்ததுகதியே, நீரில்முழு கிவெழுமபவிளமையைத்தந்து முனையைத்தீர்த்ததிப்பதியே கூவி, யழுதபுலிக்குட்டியண்டிளப்பாற யருகில்வந்ததுபயோததியே, கொன்றபழிசெய்யும் பார்ப்பாளுருவதற்குமுததிபா வித்ததையன்சந்திதியே அதனாவித்தையே தினந்துகியெசெய்து வேலிட்டச்சொல்லும்கருதியே

எந்த

௩. எங்கெங்குந்தானியைப் பூலாகயிலாசனென்றுரைப்பா ரொருபேரும், இதில்அலங்ககிறந்து திரும்பிப்பிறப்பாரோவாடிய தானைக்கண்டோரும், மலர்ப்பங்கயானமால்முதலோர்வந்தருச்சினை பண்ணுகிறாசைப்பாரும்ஒளிபொங்குந்தொளையிரத்தொண்ணுற்றென்பதுபங்குக்கலையிதிலாருந், தலமெங்கெங்குமோர்தலைசாரும்-மதுவுயிர்க்கர்த்தசாமத்திற்சேரும்

எந்

கோத்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

எந்நாளும்வாசமாம் சிதம்பரஸ்தலத்திலே இருக்கத்தவஞ்செய்தே

அதுபல்லவி.

பன்னாகம்புலிகாகம் பார்ப்பான் புலையன் முதற்
பத்திசெய்தேயிதின் முத்திபெற்றிடலாலே

எந்நாளும்

சரணங்கள்.

க முந்தியன்னையுதரந்தனிலேகரு விருந்துதிருவயிறுநொந்துபசி
யொடுபிறந்துரிமிசை தலிந்துதளர் நடைநடந்துபருவமாகி, இ
ந்தமனை மனைவிவமந்தர்நிதிபலவு மெந்தனுடைமையிது சொந்
தமெனவேசொல்லிச் சிந்தைதனின்மத மிகுந்துபலபலகந்தை
களேசெய்துதிருநததல்லாமல் எந்நாளும்

உ வட்டஸ்தனத்திற்குக்கலிட்டபணியழகும்ஒட்டிவச்சிரமிழை
த்தசுட்டி யழகும்புதற்பொட்டழகுமிடைபிற்பட்டழகுமுடை
யசுட்டழகியர்வலைநிற் கிட்டியறிவிழிந்துமட்டியெனவேதொட
ர்ந்தொட்டினினை மொய்த்தகிறு சிட்டெனவே யவர்கள்தொட்
டுமுயக்கிலடிப்பட்டமிகவு மதிக்கெட்டுமெயிந்தலைத்திட்டதல்லா
மல் எந்நாளும்

ங தேசமதற்குமொரு காசுகொடுக்கப்பிரையர் சமானத்தர்தமை
ப்போஜனெனத்துகிசெய், காசுமுதற்கவிசள்பேசியனும்நாம
னங்குகளதேயல்லாம லீசன திகப்பிரகாசனணிசருமத்துசனூ
மைமகிழூல்லாசனடியவர்கள், நேசனிலகுகயிலாசனகனகசனப
வாசன்புலிகைநடராசனைச்சேவித்து எந்நாளும் ஸ்ரீ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரத்தியமாவதி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பலமந்திரத்திற்கும் பலமந்திரம்பொன்னம்
பலமென்னும் மந்திரமே

அதுபல்லவி.

புலவர்க்கும்முறிவர்க்கும் பலவர்க்குந்தியானிக்கப்
பொறுவாயிருக்கும்நீர மதுவேசருக்கமந்திரம் பல

சரணங்கள்.

க செனனமாணவாதை நீக்கியமந்திரஞ்சேரு மும்மலமாவையோ
க்கியமந்திரம், மனதின்மெஞ்ஞான முண்டாக்கியமந்திரம்மந்
திரத்திற்கெல்லாஞ்சிலாக்கியமந்திரம் பல

உ முதுமைபோயின்மை கொடுத்திட்டமந்திரம்மூன்றுபுலையர்நீ
சம்விடுத்திட்டமந்திரம், சுதிரிலோர்நண்பாகமடுத்திட்டமந்தி
ரம்காட்டுப்புலியைப்பரம்பை தடுத்திட்டமந்திரம் பல

௩. அதுவேயெவர்க்குக்காய்சித்திகரு, மந்திரம்அதுவேநினைவின் ப
டிசித்திக்குமந்திரம் அதுவேயழிவிலலாத முத்திக்குமந்திரம்அ
துவேசித்தித்தருஞ்சிற்றித்திக்குமந்திரம் பால ௨

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-சாப்புதாளம்

பல்லவி

பாரதநையடைந்திட வேணுமென்றாசிதம
பாரதநையடையுறகள் மாதாகளே

அதுபல்லவி

வாரதனைதருமீந்தத தலாதனிலேயிருந்த
மாந்தரெல்லாருந்தவ வேகதரே பாரத

சரணங்கள்

௧ காட்டிலி ஓக்கின்றபுலியும் பாம்புபெற்றகாட்சியுக்கேட்டிரு
ப்பிரீர்களே, வீட்டி ஓக்கின்ற நாகமு முயர்ந்தமேலிட்டினிற்
சென்றதுகேட்டிருப்பிரீகளே, பாரதனை
௨ சாதியீனமுள்ள புலையாமுயரின்ற ஹரிபதனிய்யபுனிதராகினார்
வேதியரிலதிகபாவியொருவரிதில் மேவிப்பாகதியிலேகினார்
௩ வெள்ளியினுலெகியையனிருக்கர்செய்த வீட்டைவடகயிலை
வென்பாரே-தெள்ளிய சொடொன்னினுற் செய்தவீடித்ததைத்
தென்கயிலாசமென்பாரே பாரதனை ௪

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஒருக்கால் சிவசிதம்பாமென்று நீசொன்னு விருக்காதுழிவையே
அதுபல்லவி.

கருக்காறருக்கிதுதெரியும் பொதுவிலொரு
காலேத்துக்கினிற் கோலதைதமனதில்வைத்தொரு

சரணங்கள்.

௧ சூழ்வலியுடையபஞ்சாக்கனியிடை நின்றசொருபங்கரிவானே
ன், மனைவாழ்வைவெறுததுக் கனிகாயுஞ்சாருத்தினறுமாதவம்
புரிவானேன், பல்வேளானிகள் செயதந்த மோமருண்டததி
னெய்யைவிணிலேசொரிவானேன், சாதுகீகள்விபில்லாதமு
முமோரிகளாய்த்தலையிற் கிளைத்தீட்ட சடை தனைவளைத்திட்டி
ததிரிவானேன் ஒருக்
௨ வேதமந்திரஞ்சொல்லிவாயிராத தெண்டன்புவிமீதினிவிழுவா
னேன், இரு-பாதமுஞ்சிவந்திடத் தலககடோ றாதிரிநதுபல
தெய்வந்தொழுவானேன், சொல்லனைதும்புருத்திபோலே

வாயுவைக்கும்பித்தாடல் லேசத்திலெழுவானேன், ஐந்துபூதங்களுங்கலங்கவங்கப் பிரதட்சணமாய்ப்புரண்டுபுரண்மெதிமருண்டெழுந்தருவானேன் ஒருக்

- ௩ உருக்கியுடலைமெத்த வருந்தியுறக்கத்தைபு முனையுந்துறப்பானேன், சீலையறைக்கில்லா நிருவாணியாகிலோகவாழ்க்கையனைத்தையும்மறப்பானேன், வருநரைக்குந்திரைக்குங்கற்பமருந்திச்சித்தர்களாகிரடெங்கும் பறப்பானேன் சபைத்திரைக்குள் ளேமறவாகிரடுக்கும் ரகசியத்தின் திறந்தெரியாமல்வினையிறந்தின்னம்பிறப்பானேன் ஒருக்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமென்று நினைப்பாயே உனக்
கபசொய்வாராதென்று மனப்பேயே

அதுபல்லவி

சுவசமுமுனக்கிடுகன்றறிவாரே நல்கனகரபயில்புலி
பவபுனிவர்கள்தோழ வனவாநடனத்தையயாளுநி சிவ

சரணங்கள்.

- ௧ கன்மவினைபோய்வேளாறலாமேபொல்லா மன்மதவாதைதீர்ந்துதேறலாமே, சென்மசாகரக் கரை யேறலாமே யெழுந்துசெனறபோதிலுஞ் சும்மாரின்றபோதிலும் மொன்றைத தின்றபோதிலும்படிக்கின்றபோதிலுநீ சிவசிதம்
- ௨ மனிதருறவுவெய்யென்றிருக்காதே கதிர்முன் பனியானவாழ்வைச்செல்வஞ்செருக்காலே தனவேதமந்திர மிதைச்சுருக்காதேபசித்தலேளையுடமிடர் வந்தவேளையும்மனம்கொந்தவேளையும் பின்னெகதவேளையுமநீ சிவசிதம் ௯
- ௩ ஒருமந்திரத்தையும் நீசெய்துக்காதே யிரத்திருமந்திரமன்றியொன்றுமல்லிக்காதே, கருமந்தப்பிதஞ் செய்துவளிக்காதேதில்லைக்காட்டி விலலையச் செய்தவாட்டினி னுறுகியைநாட்டிடுமொன்றிலுமாட்டி னில்லாதே சிவசிதம்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னமுமொருஸ்தலமிருக்கு மென்றொருக்காலே
ஏன்மலைக்கிறப் மனதே

அதுபல்லவி.

சொன்னசொன்னஸ்தலங்க ளொங்குமோடிக்களைத்துச்
சோதித்தறிந்தாலிந்த ஆதிசிதம்பரம்போல்

க சருக்கரையுந்தேன்பாகுஞ் சரியாய் நிறம்பெற்றாலுஞ் சருக்காரை
ருசிமாவிலிருப்பது பிரயாசம, முருக்கஞ்செம்பாதையும் நிறமெ
ன்றாலுமந்த முருக்கினிலுண்டோயாசம இன்

தறிக்கும்வச்சிரக்கல்லுந் தரிப்புமொத்திருந்தாலும் தறிப்பைத்தன்
ளிவச்சிரம் தலைத்தரிப்பதுல்லாசம், உரைக்கும் ஸ்தலமென்தந்த
ரைக்குளிருந்திட்டாலும் உம்பர்வந்துகொழுமல் என்னம் பலமே
கயிலாசம இன்

உ உப்புக்கர்ப்பூரமுமொன்றைப்போலிருந்தாலுமுன் கரும்பெரிய
தாய்க் கர்ப்பூரத்தைச்சொல்லாமே, இப்புலியிலெவாக்கும்போக்
கியந்தருங்காலிற்கேற்பது சண்ணுமே இன்

ஓப்பரிதாய்வினங்குந் தெய்வீக்கங்கையாற்றுகுவகையெடுத்தவரை
ப்பலவர்க்குரியாற்றுகிறோ, அப்படியேபலனேகம் ஸ்தலமிருந்தா
லுமந்தவல்லினைதொலைக்குந்தின்புலங்குநேரே இன்

ங விண்ணுடைத்திலுமினிமெல்லாங்குடி வெண்ணெயிறாமொரு
கண்மதிமுன்னில்லாது, தண்ணிலையையி நினைப்பூர்த்தாலு
மொரு தாமரைக்கொவ்வாது இன்

மண்ணுடைத்திலுள்ளாருந்தாபிந்தனங்குடி மருவுலவுந் நம்புகந்த
ருவுக்கிணைவராது, புண்ணியஸ்தலங்கள் பலங்குடித்துடேசன்வா
முப்புண்டரீகபுரம்போற் கண்டுசொல்லவேற்றது இன் 10

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துஞலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

காலேதுக்கிரின்றுடுத்தெய்வமே
கைதுக்கியாள்

யெண்ணைக்
தெய்வமே

அதுபல்லவி.

வேலைத்துக்கும்பிள்ளை

தலைப்பெற்றதெய்வமே

மின்னுமபுகழ்சொத்திலைப்

பென்னம்பலத்திலொரு காலே

சாணங்கள்

க செங்கையின்மான்னுக்கிச் சிவந்தமழுவுத்தாக்கி அங்கத்திலொ
ருபெண்ணையனுதினந்தாக்கி, கங்கையைத்திங்களைக்கதிந்தசடை
யிற்றாக்கி இவகுமங்குமாய்த்தெடி வீருவர்கண்டறியாத காலே

உ கந்திமத்தளந்தாக்ககாரதர்யாற்றாக்கத்தொந்தமென் றயன்றா
ஞ்சுதியொடுதுக்க, கிந்தைமகிழ்ந் துவாரோர் சென்னிமேற்கரத்தா
ககமுந்தும்வலியுடைய முறல்புணுந் தாக்க காலே

௩ குபபலண்ட...த்தைதுக்கக கொடுக்கை குபபத்தைதுக்கப்
பைம்பொற்சுவர் கொண்கைப்ப தத்தைதுக்க, எம்பிபாரத்தை
விராட்டிதயதாமரைதுக்கச் செபபொன்னம்பலத்திலே தெற்கு
முகமாயொரு சரலை 12

கோத்தனம்-இ-ம-புன்னுகவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி

உன் முகம்பார்த்தபயமென்று லென் முகம்பார்த்தருளாமற
மென் முகமாயிருப்பதென்றா வைமமுத்தையாவே

அதுபல்லவி.

மின் முகம்பார்த்தாடுந்தில்லை மேவுநடேசரேயருக்கன்
தன் முகம்பார்த்ததிடவிரும்புக தாமரைபோல்கான்விரும்பி உன்

சரணங்கள்

௧ யார்க்கோவந்தவிருந்தெனவே யறியாதுபோலிருந்தால்பார்க்கிற
வாப்பினிடுவன்பிதாபமுழு ஊர் திரட்சிவதெயலாறுநிகயவமுனை
யன்றயுலம்படா, நீர்பகுப்பு பாபனை, சரலை நிகமுமு அங்குதாடகொள்
வையென் உன்

௨ தூக்கியதாளினைமுடிமேற்சுமக்கு முயலகன்போலப் பாக்கியஞ்
செய்யாத கொடுப்பாதகனாதலிலே, கூக்குரல்செய்தோலமிட்
டுக்கவியுன்றன்சோயில்தனைநோக்கி வலமாகவந்து னுறுதெண்ட
னிட்டுடமுதது உன்

௩ காரினிந்பூங்கமுததேடுங்காவனநமேவு புலியூரினிந்காண்பவ
ர்த்குமுத்தியுதவுந்நடராயாபாரினிலிவ் வருவெடுததுன்பதமலர்க்
காளாகாமலீரினிமெபுலிபோலே நிலைகலங்கிததலைவணவகி உன்

கோத்தனம்-இ-ம-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குதவுசிற்தகாயம் சுமந்ததிலைவருவதேதாயம்

அதுபல்லவி.

சேதம்பிணையணிகோதிச்சடை முடிதேவன் பிணைசமேவம் பலவ
ன்பொற், பாதப்பணிவிடைக காங்கதலஞ்செய்து பவத்தை
யொழிக்காமல் வைத்திலேயிறக சேது

சரணங்கள்.

௧ தருமராசன் தறிக்குங்கட்டை. பிரமன்னைக்குமென்பது பீற்றச்
சட்டை, கிருமிசட் கொருகனம்குட்டை சுலன் திட்டுமோதினி
லொடலொட்டை வளுமேயிதைமெய்யென்போர்க்கும்பெரும்பழி

மாங்கிஷமுஞ்சீயம் அமு... விசு... அருமை... அமெதனை
யொழிபொழி யாரும்... பொரு... தீரின்மேற்குமிழி ஏது

உ விஞ்சமுமல்லஞ்சேரும்விதி பல... ரையிருக்குவகாடு கஞ்சி
தற்ப்பறக்கோகாடு இ... கச்ச... மென்றெண்ணுவதெல்லாங் கேடு
மஞ்சின்மேலிலொனவல்லிணைகூறம், பா... நிலைபென்று மயங்
கித்தினந்தோறும், துஞ்சிலைம்பொறிகலங்கிமதி பாறுஞ் சுவாசமட
ங்கிணைறொடக்கடா து... ஏது

க. லோகிணை முனைக்குகதோல்முட்ட... ம... நாய்கரிக்
குமலிருந்துட்டஞ், சுகொட்ட... க்கனிக்கொட்ட... ம... குகாம
பார்த்திடில் பெரம்பலாட்டம், விடுவிடுருவெடுத்திடுவதனைமுன்னை
வினைசுருக்கிருபை மந்தளிக்கவ... துன்னைபடருப... மயபன் பொ
ன்னபடலவனடி தன்னைப்பணிந்தார... நாய்கரிகிந்து டோம
பின்னை ஏது 13

நிந்தாஸகாதி

சித்தனைம-... ஆர... ஆனதாளர்

பலவளி

என்னததுணிவாய்கான் பயப்படாமலவக துன்
வினைபடிபணிவேன் ஐயா

அமுபலவளி

பொன்னம்பலவானனைமுன்னமுன்றனைப்பாரும்
புலவனைநீரிழுங்கும் புதுநையைக்கேட்டிருந்தான் என்ன

சரணாகதன்

க. சரங்கிறமரமொன்றுவா... ம... பா... ப... ப...
முந்தாவுதே, ... ம... ம... ம...
கைமானனைமலவடிந்த... க...
என்

உ. கொழு... துவிட்டோ... ம... ம... ம...
தில்லைக்காடுகீருடியிரு... ம... ம...
அமுனதுகொஞ்சிந்தருப்பு வுனைதானபித்தனைன்பதைகினைத்
தாற்றேன்றும்வெறுப்பு என்

க. ஆதியின்மாலயனும்வடி முடி தேடுவோனை... ம...
... ம... ம... ம...
... ம... ம... ம...
... ம... ம... ம...

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுவராவடிப-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

விமேம்பலமாகி நீர்தந்தாமானீர்

வேளைபொல்லாப்பாகியோ

அதுபல்லவி

காடுக்காணியாகியோரோடுங்

கையிடுகொண்டோ

ககைகபாநாதரோபனக

பூஷணானோ விடு

சரணங்கள்

க. உளக்கனியாய்ப்பல வயிர்களிக்கும்படி-தா-னளத்திர மைத்துன
ன்வந்தருகிடுந்து இளக் நியாமற்செந்நெலீராழியாலறத்தை
யளக்குஞ்சீமாட்டி சொந்தமனையாட்டியாயிருந்து விடு

உ. சட்டம்பற்பலதிதிக்நெல்லாந் தலைவனாகச் சூட்டுற குபேரநீந
காத்தோழனென்றிருந்தும், பூட்டகம்வெளியாச்சே புலிபாம்
புக்குள்ளேயுறை னுட்டமெல்லாமடங்கியுரையுடம்பானீரைபா

ந. வெள்ளைப்பிழைக்கைப் பார்த்தால் மேல்பூச்சல்லாம லுள்ளிலு
புறம்பிறு மொன்றிலுமில்லையே, என்னிலெண்ணெய்போ செங்
குமிருப்பகெனென் றொருக்காலே துள்ளிக்கத்தாடினீரே செயர்
னசபைநாதரே விடு 15

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுவராவடிப-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபிழைப்புன்றன்பிழைப்பையா யிதை

யெண்ணிப்பார்த்தாலார்க்கும்பழிப்பையா

அதுபல்லவி.

அன்னங்கண்டநியாமற்

சொருபமும்மாதிரீர்

ஆட்டைபெடுத்துத் துணிந்

தம்பலமேறினீர் எண்

சரணங்கள்.

க. கூடைமண்க மந் துண்ணப்பரிந்திரே முனிவர்கொண்டபெண்க
ளைத்துகிலுரிந்திரே, ஒட்டுத்திரந்துண்டு திரிந்திரேபசியாலொ
ருவன்பிள்ளையக்கழுத்தறிந்திரே, வேடனாகிஐயன் வில்லா
லடிபட்டிரே காடேகுடியிருப்பாக் கல்லாலடிபட்டிரே எண்

உ. பெண்டாட்டிமுழுநீலிதானுச்சே பெற்ற பிள்ளைதகப்பன் சாயி
யாய்ப்போச்சே, பாண்டாமத்துன்ன தாகனென்னும் பேச்சே
யாறும் பழிப்புக்கிடமாச்சாம் பலமேற்பூச்சே, அண்டர்க்கரிய
கத்தைபாடியுமுகக்கிங்கே எண்டிக்கடியமுவாயிரத்தினி லொ
ருபங்கே என்ன

௩ மலைவேடனெச்சிலைத்தின்றிரே குதிரைமாராடிமழுவிவந்தி
ன்றிரே, விலைமாதிடநுதற்றாது சென்றிரே - வெட்கமயிட்டுச்
சைநாராகொன்றிரே, தலையிற் சோமணத்தன்னைக் களவுசெய்
தெடுத்திரே, தலையிற்பாதி சோமனைதரித்துத் தொடுத்திரே

கீர்த்தனம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

உம்மைப்போலாட்டையெடுத்தம்பலத்திறபா
ரொருவரைக்காணேனையா

அதுபல்லவி

செம்மைமலர்நதிருவாமுஞ்
இன்னாமலொருபிள்ளை

சிவம்பரகாதிரே
சொன்றபுறிகாரரே (உம்)

சரணங்கள்

௧ யானைத்தோல்புலித்தோலாடை யுண்டத்தாட்டுயிற்று-வல்லா
லெலும்பைபுகோர்த் தணிந்ததற்குட்காட்சி மாலைச்சையிற்றிடி
த்த வாரேயுமக்குத்தாட்சி-மழுவினெடுத்தது மெய்யாச்சோ
கழுக்குக்கேற்றகண்காட்சி உம்

௨ கிடையிற்கிடந்தவாயனடியை மெள்ளத்தேடிக்கிடும் போது
மச்சானென்றொட்டினீருறவாடி அடவிப்புலியும்பாம்பு மறிந்
தொருமித்துக்கூடி பாட்டுக்காலுக்கெட்டுப் போட்டிருக்குதே
காடி உம்

௩ வெற்றிலைஐயன்பன்றி விரும்பியடிபட்டிரே-வேடன்வாய்த
தசையெச்சில்வேண்டிருகிண்டிரே - சிற்றிடைச்சியைப்பாக்கஞ்
சேர்த்துத்தானேகொண்டிரே சிதம்பிரேசரேயாட்டற்றிருமே
னிதுவண்டிரே உமகள்

கீர்த்தனம்இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வயிரமுன்றநெஞ்சிலேயிருப்ப
தென்னகாரணத்திற்கையா

அதுபல்லவி.

தன்னந்தனியனாகிப் பொன்னம்பலநேசனே
சலப்பிரளயகாலத்திற் சர்வசங்கராஞ்செய்கும் இன்

சரணங்கள்

௧ கருப்புவிம்மதன்சண்டைக்கெதிர்த்தபோது - மனக் கழப்புத்
திரகண்ணால் வதைத்ததுவும் நெருப்புப்போலேசிறி வந்திடுங்

கொடுங்காலனிலத்தி லலறிவிழ வுதைத்தனம் மருப்புக்கரிவ
யிற்றைககிழித்துப்போர்த்தனம்பொல்லா - மருத்துவனுருயிர்
சிதைத்ததவும், பொருப்பைப் பறித்தசைக் குமாணைக்கால்
கதகநற் பூமிதனிவறாகம் புதைத்துவும் போதாமல் இன்

உ. சேரலர்திரிபுரம்வெந்துநீறுநீருகச் சிரித்துமனதிற்படி முடித்
ததுவும், வேருடனருக்கனபல்முறிந்து பலபலென்று விழுந்
திடக்கனதைதலடித்ததும, யாரையுஞ் செயம்பண்ணித் திக்
குவிசையன்பெற்ற வந்தகாசுரனை மடித்ததுவும், கோரகரகிங்
கததை வீரசிபுள்ளாய்வந்து கொத்தியிழுத்தாரத்தன குடித்
ததுவும்பறமுமல் இன்

ங. தன்னைமறந்துதை மிகுந்துமனஞ்செய் தக்கன் தலையையறிந்து
தழிவிறீர்த்ததுப, பின்னும்தக்கனாக்கு பருகனென்னுஞ்சர்
திரான்பிலவெடுகிடக் காலாற்றேய்த்ததுவும், அன்னைநதனைப்
பரிவாயேறுமகாமன்றலை யைந்திலொன்றை யறுத்துசசாய்த
ததுவும், வன்னம்புலவாவுள்ள பொன்னம்பலவாணரே வலிய
சசலந், நரகோராய்த்ததுவுமல்லாமல் இன் கஅ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்நோமுமொருகாலத்துக்கி கொண்டிக்கொண்
டிருக்கிறவகையேதையா

அதுபல்லவி

பொன்னடாபோறறுநதொல்லை நன்னாரேத்துக்கில்லைப்
பொன்னடபலவாணரே யின்னந்தானுமுன்றாமல் எந்

சரணங்கள்

எங்கியநெருப்பாவி கக்கன் வீட்டினடந்தோ-எமலைவுதை
ததபோதெனாருக்கேரிநொநதோ சிக்கெனவேபிடித்துச்சர்
திராணிலைத்திறேயத்தபோதினிலுறைத்தோ, விக்கிரசாமுண்
டியுடனவானுகாடியசைந்தோ உண்டநஞ்சடம்பெங்கு மூரி
கால்வழிவற்றோ தக்கபலிபாம்பிருவாக்குங் கூத்தாடியாடச்
சலித்தத்தானொபொற்பாதம் வலித்துத்தானே தேவரீர் எந்

பொருட்பெண்ணிடத்திற்சந்து போனத்தினுற் றுவண்டோ
பொல்லா-புயலகன்மேல்வைத்த போதினிலகலிகண்டோ, அ
ருச்சனனுடன்சுட்டிக்கீழ்மேலாய்விழுந்தபோதெதிர்த்துநாற்பு
புரண்டோ,சிரசிறற்றண்ணிரேறித் தேகத்தில்வாதன்கொண்டே

சேர்க்குந்தோழன்போலுமக் கேற்கமுடமுண்டோ எருதி
ன்மேலொருகிறுதுமாய்புரண்டோ என்

௩. மலைவிலைவாசியைவந்து வளைக்க மக்களிற்றிடோ வாரணேவண
ங்கும்போதுமகுடமுடிகள் பட்டோநலமிசுகவிலை விட்டெழு
தருளித்தில்லையி னடந்தருவத்தைத்தொட்டே கலகென்னு
ம்பொற்சிலம்பமுநதிக்கால்வளித்திட்டோ - அடியவரகடன்பத
துமுடி மேலுறுத்திநட்டோ பலபலவிதத்தி லெவயிகத்தோவ
றியேன் பொன்னம்பல விலாசமே இல்லாதவருநிடசமே நீ
தான வந்தாகு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவநாதா-சாபுதாளம்

பல்லவி

இதைவிடக்குதிதுகூத்தாயினு
முயாரிததிலோர்பங்குமங்கே

அதுபல்லவி

பொதுவினிலாடினால் விடுவாரோநாகத்தைப்-பூண்டவரேதில்
லைத்தாண்டவரேயுமக் கதிசப்பங்குக்கிடங்காரோமுமமிடபங்கி ல
ரைப்பங்கு கணையுமோர்வரைப்பெண்ணுக்களித்திரே இதை

சரணங்கள்

௧. தெண்டிசைக் கங்கையை சிரசின்மேலேதெங்கித் - சிங்களைக்க
திரைச்செந்தியை மக்கண்ணாக்கி எண்டிசைத்தலைவருந்தொழு
திடமான்மழு-வேந்தித் தென்றிசைநோக்கி, விண்மூலத்தோ
ண்டமெங்குமோசைபோக்கி மிகவுங்குயிழுவிரவிருதாங்கிண்
கிணிலிதகி - அன்பரியமுயலின் மேலொருசாற்றாக்கி - பசைந்
தந்தசைந்தொருசாலை கசந்துநாக்கித்தூக்கி இதை

௨. படர்த்தசடைகளிருபக்கமுந் துவனடாப் பாதிப்பிறைகுலு
ங்கக்காதிற்றுகுழயுமாட நடந்துகட்டியஞ்சொல்லி நத்திமதத
ளநட்டநரதர்யாழ்பாட தொடர்ந்தவன்முன்தாளகதூக்
கிப்பண்ணெடுபோடச சுமக்குஞ் சேடனுமுடிதுளக்கிவெளித்
துவாட, இடந்தெரிய தெங்குமடர்ந்து பூமழை மூடயளித்திரா
தியரும்பார்க்கவந்துகட்டங்கூட இதை

௩. வெம்புலித்தோளாடைவிளக்கி மரையிற்றோண மெலிவுமயர்ந்
தொருவார்ப்பு பிழிபுறத்திது நந்திரமாய்வாணக்காடுகி

ன்றபகரகாளிமனதுநாண, பம்பைமல்லாரிதுந்துயியாதியாய
வேண-பல்லியமார்பரிக் பபலரும்வந்தடிபேண, நம்பினவரை
கடாக்குஞ்செம்நி நான் நம்பலவாகாரதரேரீர்கொண்டகாதவி
சுண்காண இதை ௨௦

சீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அம்பலதநாடிமடிப்பென்பதையும்மிடத்தி
லறிந்தேனறிந்தேன் ஐயா

அதுபல்லவி.

வம்பளிழ்குழ்கொன்றைகுடுஞ் சிதம்பரேசரேயுமது
மார்த்தத்தையெல்லாமுன்றிப் பார்க்கப்போனால்கடத்தாச்சே அம்
சாணங்கள்.

க பொன்னுருடும்பிரகாரமத்தனதுக் கருமைப்-பிள்ளையைப்பா
ப்பெண்டுகொடுத்தம்மாளைக் கழுந்தையறுத்துவிட்டிரே உமக்
குண்டாணகுணத்தானே வேகமெல்லாங்கற்றோன்றன் ஒருத
லைதனைக்கொய்துவிட்டிரேசடைப் பண்டாரம்போல்வந்துகுழ
ந்தையறுத்துண்ட படியாளியென்றெவரும் பழிக்கத்தலை
ப்பட்டிரே அம்ப

உ போரிட்டெடுத்தருகில்வந்த முப்புறத்தாரைப் - புன்சிரிப்பா
லேகுடிக்கெடுத்திரே, வயதிரெட்டும்நிறைந்தபின் மார்க்கண்ட
னைத்தொடர்த்தவெனைச் சொற்புரட்டினுற்றடுத்திரே, முநி
வோரிட்டதுடன்சேருகாதர்கண் மயக்கங்கொண்டுகுலைந்
கிடவோ-மெடுத்திரே பன்றி வீரிட்டுவரும்போது கடரிட்டக
னைதொட-விஜயனுடன் வேடன் போல் வீண்சண்டைவிதாடுத்
திரே. அம்ப

ந செம்மனக்கிழவிதந்திடும் பிட்டைதின்று வேலைசெய்யாமல்வி
னோயாடிருதிக்கிரே, அநற்கும்மைப்பிரம்பினிலே யாசனடித்தா
லனைத்துயிர்க்குபடிபடவிடுத்திரே, எங்கனம்மைசெவகாமியினை
பிரியாதிருந்துமழுந்தச் சிரசிலோர் பெண்மதித்திடிரே, அன்பர்
தம்மைவந்தாண்டருளுஞ் சிதம்பரேசரேரீர்தான் தாண்டமுய
லகினைத்திண்டியே மிதித்திரே அம்பல உக

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கருட்டி-சாப்பிடுநாளம்

பல்லவி

ஏதுக்கித்தனைமேரடிதா னும்கென்றெண்ணிபா

அநுபல்லவி

பாதிபிழைறையச்சடைபிற்றறித்தபாமகீர்தில்லைப்பதிந்தேசகே ஏ

சரணங்கள்

க ஆட்டுக்காலெடுத் தம்பலத்தினின்றி ரத்தனைச் சொன்னேனோ
ஒற்றை-மாட்டுக்கார னென்றாருட னுவினுமவாய்மதஞ் சொன்
னேனோதலை ஒட்டிலே யிரத்துவாடிசென் றததவுண்மைபைச்
சொன்னேனோ, பல்லிக்காட்டிலே முப்புரத்தார்முன்னேநின்
றையுமெச்சி னுண்டதையுஞ்சொன்னேனோ ஏ

உ சாதிபுத்தப்பனுயிலலாத் தசுரியரென்றேறே, பெண்ணுற்பாதி
யுடம்பாகிக்கொஞ் சமங்கிட்டபறையெனிறேனோ சாதிபேத
மாய்ப்பின்னைச் குறையாவிட்டிற் றென்கொண்ட ரென்றேனோ,
மறைமொதியெனவஞ் சந்தசகோபம்மொனொன்பாரு மில்லாத
தப்பிலியெனறேனோ. ஏது

௩ அமுத்தலேபிரமபடிபட்ட கூலியாளரென்றேறே - தகை-கழி
ந்தவெள்ளெ லும்பணிந்த பழித்தியக்காரென்றேறே, கட்டப்
பழந்துணியினறித தோ னுடுக்கைப் பழப்புச் சொன்னேனோ,
சிறுகுழந்தையைக்கொல்ல னுண்டியாய்வந்த திருட்டெல்லாம்
வெளிகிட்டுச்சொன்னேனோ ஏதுக்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேதார்கெவுளம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பாருங்கள் வந்து-பாருங்களாட்டுது பாம்புபிடாரினையே

அநுபல்லவி

ஆருங்காணவேதில்லை

யம்பலத்திலேவடிக்கை

யாலேபதமுயலேன்

மேலேவெடிக்கை பா

சரணங்கள்.

க ஆருரிப்புற்றிடமமர்ந்திருந்த தம்பெச்ச ஆபரணமாய்மெய்யில
ணிக் ததுமவின்பெச்ச, பாருரிவ்விடமுண்ட கறையையச்சொன்
னாலேச்சு கைச்சிலைக்குச்சுயிழைக்கட்டிய து மெனஞ்சு பாரு

உ தகைத்தகைவித்தைகற்றதனாலென்ன ஈற்றுமெல்லாம்வல்லகித்
தனையுமென்ன, சகலமந்திரத்திற்குத் தலைவனாயுமென்ன த
லையி, கடிக்கேற்ற பச்சிலைவைத்திருந்தமென்ன பாருங்

- க. மைக்கண்மடநலதகாணசு கைக்குள்மழுவைவைத்து மாயவுயிராய் பந்தைக்காயச்செய்தில்மறைத்துத், தகாதொழிநுக்கேற்றெசுக்கிரகைத்தரித்துச் சபைக்கேற்றுகுக்காடச் சமர்த்தனென்பதையுற்றுப். பரநுங்கள்

நிந்தாஸ்துதி

சீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னகூரிபத்துக்கிந்த பேயரண்டிசில்

இச்சைகொண்டாய் மகளே

ஆரபல்லவி

கண்ணெரொருவரிஸ்லாப் பொன்னம்பலம் கண்ணி

தழலைக்காட்டியெவர்க்குங் கழலைக்காட்டியெனன் என்

சரணங்கள்.

- க. காட்டுநகரமீயிடெய்தில்காமல், வேட்காணெழுந்தியொரு மாடேயல்லாமல், ஒடி யிரந்தான் பரிநில்லாமற் பின்னுமுண்டாயெனச்சிலை வேண்டிவென்று சற்றுஞ்சொல்லாமல் ஓர்ந்துபார்த்தாநுருவருவந்தங்கெவொனே-பேர்த்தபட்டை விருப்பிப்பிரம்படிபெவொனே, சார்த்தவரையம்பலத் தனிலேற்றிவிடுவொனே-தீர்த்தபட்டச்செற்றியிற் நிருநீற்றையிடுவொனே என்

- உ. சமர்த்தாய்த்தொட்டான்மைதேடவறியாயோ-இந்தத்தப்பிரிமேலாசையைபெறியாயோ இம்புரட்டெனன்பதுங் குறியாயோ-மழுவெகுகும் வன்னெஞ்செனன்படுண்ணித் கார்பிரியாயோ, ஏலாதுசொன்னேனிசமென்றெண்ணுவாயேன் சொல்லி-மேலேகொள்ளாதே கொண்டால்வருமேயதிக்கல்லைபோலேயல்லாமலுள்ளோ புட்டுக்காட்டினாக்கல்லை தேவிலேபல்லாமலுடுக்கத் துணையொன்றவனுக்கில்லை. என்

- ங. குதிரைமாராடினயெத்தனடி மெத்தக் கொஞ்சமடிகுடையபித்தனடி, முதுமைநீளமையில்லாச்சுத்தனடியுச்சை - முடிக்குயொருபெண்டியையடக்குஞ் சமர்த்தனடி முன்னையகைத்து செய்தான்முப்புரத்தாரைமோசம் என்னசொல்லியுமுளக்கே னவறுடனேசம் அன்னவகண்டறிவதற்குதினம் பிரயாசம்பொன்னம்பலையுட்புகுந்துபார்த்தாலாகாசம் என்

உ

அமரபுரீன.

சிவாமியம்மைபேரில் கீர்த்தனம்.

இ-ம்-சாரளி-ஆதித்யா

பல்லவி.

எனிக்தப்பாசு-வேழமீதினுனக் சென்னவம்மோவம்மா

அதுபல்லவி.

பாவந்தலையாமுனக் கனிக்தப்பாயும்புலிசைசிலையான் நிறைமுகன்
வானிக்தாவுருமுமனநகரீடா வாயமுறுஞ்செய்காமாவுந்தரி

சரணங்கள்.

சு. துக்கசாகரத்தமுத்தியருட்டனா வியழியாவிழவிச்சமுலிலைத்
தனைத்துமனத் தொழிலினனமாறிமீலன் யக்கந்தனிலெனக்குத
வியுணையன்றிவேறிலன் ஒழியாப்பாரப்பெருஞ் சமுசாரச்சமை
விட்டுத்தேறிலென் அதனற், நிக்ருவேறில்லைவருமைக்காலியிப
போதீர்த்திடவிதம்பாத்தவர்கட்டொப்போ, மக்கண்மெற்பெற்
றகாயாருகமுமெறுப்பா வருத்தஞ்சொன்னாற்காணை-மறைத்
தன்னனக்கெப்போ. எனி

உ. சொல்லுமுடிநிற செல்லாமனதின்னிசாரமோமுடியச்சோதிக்க
மென்னஞ்சாதிப்பதும் பசுபாதமோ கல்லதல்ல வுணக்கிதுவும்
நான்செய்தநேரமோ உண்ணநடுகினினமுதவிடுவதுனக்கலங்கா
ரமோ, சொல்லச்சொல்லக் கல்லுநரையுமுன்னெஞ் சங்கரை
யாயோடியபழிவருமாடி செய்தாய்கீ'யஅல்ல'வினை தொலை
தான்வருவாயே அடிமைப்படைத்தவர்க்க ளாகமடனருயே

ங. பிஞ்சுமதித்தலவஞ்சிபெனுமரிராயியேகையாப்பிடிக்குமொரு
குறக்கொடிக்குமவாய்த்த நன்மாமியே தஞ்சமெனுமடியார்களி
டத்துறைவாமியே கொன்றைத்-தாமமணிக்திடுமேம சபையொ
ருவரைச் செய்திடேன்றுதி அஞ்செலஞ்செலன் ருளவேவிதிய
சட்டை யினிச்செய்தவனைத்துமபெண்மதி எனி

மாரிமுத்தாப்பிள்ளைபாடிய கீர்த்தனம்-முற்றிற்று.

உ

சீர்காழி.

அருணாசலக்கவிராயர் பாடியது.

சீர்த்தனம்-இ-ம்-சவுராஷ்டமம்-ஆதிதாளம்

தில்லைத்தலம்போலே
தெய்வஸ்தலங்களுண்டோ

சொல்லப்புளிமீதில்
நானும்

அதுபல்லவி.

சொல்லுந்தொளையிற் தோணாரூற்றென்பது தூயகலை
நிரைபாத்திரம்எங்கும்பெய்வருமோர்கலைமாத்திரம்ஆக
வாயிரமாஞ்சிலைசேஷத்திரம்.

தில்லை

சாணங்கள்.

க பத்திமணிக்கோபுரத்தைக் கண்டாற்சிவபத்தியிலேமனன் தூக்
கும்அவைத, உய்த்துவாவாச்சிதம்பரிகத்த முள்ளேசிவஞானந்
தெக்கும் அந்தநெற்றியிற்றூதிப்பொடித் தூள்கள் பட்டாலும்
நீங்காப்பிணி பெல்லம்நீக்கும்வந்து சற்றேழித்தந்தானுயெல்ல
வர்க்குஞ்சிவ தன்மநிலைவையுண்டாக்கும் பூர்வகன்மநிலைகளை
ப்போக்கும் மறுஜென்மமெடாமலேகாக்கும் தில்லை

உ கங்கைசிவகாமச்சுந்திகாணவே நன்மையிலே நிலைகாட்டும்மஹா
விக்ரத்திருமூலகாதனாசேவிக்க நெஞ்சுக்கவலையை யோட்டும்,
ஆறங்கசபைதனைக் கண்களாற் காணவே அற்புதந்தானேபாரா
ட்டுஞ் சற்றுஞ்சுகைகயில்லாச் சிவகங்கையின் முழுகியேஸ்தா
னஞ்செய்வார்க்கின்பங் காட்டுஞ்சிவஞானந்தப்பாமலே கட்டும்
முத்தியானந்தத்திலே முழுக்காட்டும் தில்லை

உ கோடிமறைபாலுஞ்சொல்லிமுடியுமோ கோடானகோடியுல்லா
சம்மயன் ஆடியபாதம்பணியாதபேருக்கைதவிட வேறுண்டோ
மோசம் நானுத்தேடியமூவரும் தேவரும்வந்து தினகியநானுதி
க்கும் விலாசம் ஒருக்காலும்வரா தென்பாசம் இதுவே பூலோக
கவிலாசம். தில்லைத்

உ

சிவமயம்

இஃது வயித்தீசரன் கோடில்

குமாரசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

—*—

சொறகட்டு அர்த்தமுள்ள கீர்த்தனம்

இ-ம்-ரெ ராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆடவெடுத்தபாதம் நம்மையாவெடுகதபாதம்

ஆறுபல்லவி

தோடவிழஞ்சுவாவி

புகழிலைநடராஜர்

சுகமிழைத்தபிழை

வருகதும்பஞ்சமலத்

தொந்தோர் தொந்தோர் மென்

ருடவெடுத்த

சுரணங்கள்.

க பறவைதுழைந்திங்குடம்பை அரவுரிபேரறபவசாராககிலுழலு
டம்பை உருகியெனும் மடமைமாற்றி வி உ வநிபுளஞ்செல்
லாமலேதேற்றி கரையேற்றி மற கையெனற வெற்றிக்கழல்
கண்ணிரென்ன மலர்க்கை யேந்தும் வண்ணிதக உதகவெனசரு
வசாட்சியாய நின்று நடனந்தொழுவா கிகபாசெலவந்தருந்
தருந் தருந்தருந் தருந்தருந் தருநென ருடவெடுத்த

உ பொய்வகைமதவகளைப் போககிவேடமுபநீறும் பொருளென்
னுமெய்மையையுண்டாக்கித் தெய்வத்தொழிலைநா மிலங்கத்
தேலிலேமைத்த திருவருட்பார்வைதுலங்கக் கவிலிலங்கத்துப்
யமலர்ச்சிலம்பு கலின்கலிலென்னச் சுருந்முனியரருமஜெய
ஜெய ஜெயெனச் சைவவைதிக்கிவமயம் மெய்கண்டதெய்வந்
தாரந்தார் தாரந்தார் தாரந்தார் தாரந்தார் தாரந்தார்தாமென்

ங பரிசுகோடி போற்றேன்றி யொரு பொற்பாதபதுமம்முயல
கன்மேலுன்றி இருவரின்னிசையாழ்ப்பாடப் புலியும் பாம்பு
மேத்திவணங்கிக் கொண்டாடச்சுருதிகடத் திருமலைக்கந்தனு
ந் தந்தனுந்தாதாவெனச் சிந்திகுமரன்மாலயன் தாதாவென

வொருதுடியன் பிலர்க்குநதெரிசித் தளவில்லீ மண் மண் மண்
மண்மண் மண்மண் மண்மண்மண்மண்மண் மூடவெ ௨௯

நிந்தாஸ்ததி

கீர்தகனமஇ-1-பரஸ்-௪௩தாளம்

பல்லவி,

திருக்கத்திற்குத் துணிர் தம்பலத்தில் வந்துமின்னந்
திறைமறைவீவ்சாலனும் ஐயரே

அறுபல்லவி.

பருங்குவுருட்டின சடைமீதுலொருத்தியை
வைத்துக்கொண்டேமெய்தி மறைந்தால்மறைக்கலாமே திரு

4 ரணமகள்

க ஆதிக்கமையாட்டி பாகியுடம் பாணத்தை யரிவர்க்குலகுள்
ளோர்யாரும்யாதுக்கானடி காலசந்தர்போனத்தைநீர்மறைப்ப
தெப்படியெண்ணிப்பாரும் போதாக்குறைக்கு மூத்தமகன்க
ற்சப்பாணிப்பாறபுகுமையின் மேலுண்டோவயிறம்பெறுவ
பிறு ஏறுகல்கன்றுமீடல்வலகு சமாதானத் தேவரிருக்குமி
டம் வெளியென்றி க்ருஞ்செல்லுதேநீர் திருத்

உ இஷ்டமாயன்னம் பாலிருக்கத்தலையோட்டினிலிரந்தரித்தனெ
ன்றசொல்லடங்குமே சட்டஞ சட்டமொருகண்ணில்லாதவ
னென்றுதாணியோ சொல்லும்வார்த்தை மடங்குமோபிட்டு
க்கொருத்தி கவியாளர் சமந்ததைப் பிரம்பினாடிப்பட்டபே
ச்சொனிருமோ வொருசட்டியிற் கொக்கவித்தவேடனையின்
றும் தலைக்கறிதையுண்டுஞ்சைவமுதல்வனென்றந் திருக்

ஈ ஹ ஹ சோவணமு மோடுந்திருடனீரென்பவரவாயைநான்
மூடலாமோ, உரைபெற்றதிருக்கோவையுரைத்தசெந்தமிழ்க்
சோவை யுட்கொண்டதும்மை விட்டுப்போமோ ஒருவரறிந்
தாலல்லோ ரகசிய மூவாயிரவ ரறிந்திருந்துமென்றும் ரகசிய
மோ, தெரிசித்தவர்க்குமுத்தி யளிக்குஞ்சிலரே திருமலைக்குக
தாசன் றமிழ்க்கனுக்கலமே திருக்

உ

குப்பையபிள்வா பாடியது.

—*—

கீர்த்தனம்-இ-ப-நா தநாமக்கிரியை-ஆசிரியம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேண்டும் சனகசபைதெரிசிக்கவேண்டும்

அதுபல்லவி

தெரிசித்தபொழுத்க்கே

கரமுத்திபெறலாகும்

பரதத்துடனையனவரதக்

தாண்டவரூபம் தெரி

ரணங்கள்

க சரத்திரம்ஆறுநல்லவேகம் மகிழ்றா ஸை சராயமிருபுருதெட்டா
கழு மென்பெரும்குமம்மாற்றிடபதினென்புணஞ்சிறு ஶாறுச
திரம்மாருந்தியசேயறு தன் ஶாறு பருகிநின்றிற்றுங் கரமு
ம்மிறையு ம் ஆற்றதினுமு ஶுணியிற் பரதம் பருபததிர
யிரமா மிருதாற்றிருபதனாக ஆபுயவஞ் சுநந்வுருவ மெலந்தேற்
றுந்தத்துவந்தொண்ணுற்றுமும் பலரணியரசல் தொடரொன்பது
கும்பமடா விருந்ததின்பம்கொடுக்குஞ்சிற்றோடு மாரீரத்தெட்டுவடு
கருமேனாடுசுவாசமுந்தோயலே விருபததிராயிரத் தறுதாறும்
சேயமெனும் நமச்சுவாயப்படிமுன்பின்னு தெரிசிக்க

உ கங்கைமதியமுந் தரித்தசடைமுடியும் கந்த கெதறிநிற்
வையுதித்ததிருவெண்ணீறும், பங்கயவதனமுந் புருவச் சிலைமுக்க
ண்ணும் பதிர்தகாதிருண்டலமகித்தவிழைவண்டல தங்குமுண்ட
விடமும மார்பிற்பணியுந் தொங்கு பென்வடமுமாபுரணமுஞ்செ
ங்கையின்மமுமான முடுக்கைடமுந் முஞ்சுவைதபீதாம்பரமுங்கு
விர்தவிடையழகும்கங்கையுமைபாபதிட்டகணின மனமகிழ்நாக
ரீகமுந்தங்கத் தேகமொருபுறமும் கணெண்ணியுந் தவண் நடச்சில
மபுபாதவேலையுமபுண்ணியனவிநாடம் முயலகணமேலாடும்பொ
ருளிருவர் தெடுங்காததனையன்புகமெனடேகண்டு தெரிசிக்க

ந இரணியவன்மன்வெண்பிணிதிரவேமன மிரங்கிக்கருணைபொ
ழிவரங்கருடபவனை ஒருமுனிமயனுடே யுயர்ப்பொகதிதன்னையுரி
மையுடனழைத்துப் பருகவனித்தவன் யரிமகனறையேகெதறிநிழி
யாலெரிசெத்ததவனையே முத்துத்தாண்டவராரமான கவிக்குதரு
பதங்கொடுததசோனைச் சந்தமடியவரவநாணங்கின்றுபாவுஞ்
சுவனைச் செஞ்சொலமிர்தகவிதுஞ்செய் பையரவணிந்தோனையை
கம்பணிந்தோணப்பகரும்மெய்யருண மூவாயிரவர்க்குமும்பொரு
ளைக்கர்வன்னியுபாசந்தனிற் படாமனைகமாக ரட்சிக்கும் மாசிலாத
கடராஜன்மூர்த்தியைநித்தந் தெரிசிக்க க

சாப்பதி முதலியார் பாடியது.

நீர்த்தனம்-இம்-யமுனாகல்பாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தாண்டவஞ்செய்யும் வகைக்கேளும் எங்கள்நடேசர்
தாண்டவஞ்செய்யும் வகைக்கேளும்

அறுபல்லவி.

வேண்டிவரம் அடியார்க் கீண்ட அருளும்எங்கள்
ஆண்டவன் ஆரவணிபூண்டவன் சிற்சபையில் தாண்
சரணங்கள்.

- க ஒதானந்தத்தாண்டவமொன்றும் நாளும்
உம்பர்களினொழுஞ்சபா தாண்டவமென்றும்
நிதில்கவுரிதாண்டவமொன் றோடும்
திரிபுரத்தையெரித்ததாண்டவமென்றும்
மோதுங்காளிதாண்டவமென்பதொன்றும் காம
முனியுமுனிவர் தாண்டவமென்பதொன்றும்
எதமில்சங்கரா தாண்டவமொன் றுடனாக
ஏழாகமென்றாகமங்கள் தாமமா லுரைக்கும் தாண்
- உ இந்தவுகைமுதல்எல்லாம் படைக்கும்
எடுததவலககரத்திறமருகமென்றும்
முந்துசராசாத்தை யெல்லாம்
முளரிமலரைகிரபயாஸ்தமென்றும்
தந்தையன்முதலோ ரெல்லாஸ்அழியச்
சங்கராஞ்செய்யும்இடக்கையமாநியென்றும்
எந்தநகரோகரையும் மறைக்குவீசங்கை
எடுத்தாள்முத்திதருமென்றும்படிக்கும் தாண்
- ஈ நகரமதஞ்சுமக வடிவாம்மகரம்
கல்லஅபயகரத்தின்வடிவாம்
சிகரமதமுனின் வடிவாம்வகரம்
திரோபவஞ்செய்கின்றவீசுகைவடிவாம்
யதாமஅனுக்கிரகஞ் செய்யமுனம்
எடுத்ததுடக்கையின்சலிவாகுமென்றும்
தகரவிருதை தனையறிந்ததொழத்
தகவடிவாரூரம்புக்கமருந்நடேசர் தாண்டக்

